

Cem Kamalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.06.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cem Kamalı

Eserleri:

Acı

Geceleri, hep ağlardım.
Kimi zaman bir deniz kenarında,
Kimi zamansa, yatağımda.
Sonrasında, uyuyakalmalarım vardı.
Sonu gelmez bir uyku dilerdim hep.
Hayat, üstüste koyup acıları, öyle veriyordu ellerime.
Ben ağlardım, hayat bakardı.
Ben bakardım, yüreğim kanardı.
Kan karışırđı damlalara.
Gözlerime yağmur yağardı.
Bir temmuz sicağında,
Soğuk bakışları bırakıyorum hayata.
Gönlümün gülleri solmaya başladı.
Gülerken dudaklarım, mutluluğu anlatırken gözlerim dünyaya,
Şimdi hiç birinden eser kalmadı.
Yalnız kalma korkusu vardı hep içimde.
Şimdiyse, adı yalnızlık oldu dünyamın.
Çok yorgun düşünüyorum,
Yüreğimi yakıyor kendime söylediğim yalanlarım.
Varsın, yansında,
Rahatlasın biraz yıllarım..!

Cem Kamalı

Acının Menbaı

Sonrasını biliyorsun zaten. Sen hiç yaşamadın ama, görmüştündür. Ben acının membaından çıkıp gelmiştim sana..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Adım

Adım adım sayarım sana tüm anıları,
Adım gibi ezberledim her şeyi,
Adını yazdım sol yanıma,
Adımlayarak sevdim gözlerinin şenliğini..

Cem Kamalı

Ağıl

İçin için yanıyordu ağıl,
İçinde saman vardı çok miktarda.
Şaman öyle alev almaz ilk an da,
Önce duman tüter,
Sonra aleve dönüşür zamanla.
Söndürmek zordur,
Su söndürmez meselâ,
Durup durup yeniden harlar.
Bir yıldız düşmüş gibi olur,
Durup durup yeniden parlar.

Bir benzerlik görüyorum ağıl ile aramızda,
İçin için yanıyordu içim,
İçimde acı vardı çok miktarda.
Acı öyle alev almaz ilk an da,
Önce mutluluk kokar her şey,
Sonra aleve dönüşür zamanla.
Dindirmek zordur,
Ağlamak dindirmez meselâ,
Durup durup yeniden kanar.
Bir güneş düşmüş gibi olur,
Durup durup yeniden yanar.

Zamana bırakmak gerekirdi belli ki,
Bu acı,
Bir temmuz alevinde,
Oruç vaktinde gelmişti.
Kim derdi ki,
Bir gece yarısı kalacaktı yüzümüzde.
Arşa yükselen alevleri körükleyeceğini,
Kim bilirdi?

Yıkık dökük, ala bula,
Ve hatta kapkara bir şehirim şimdi.
Savaş sonrası yerle yeksan olmuşum,
Tanınması imkânsız bir hâldeyim.
O mu?
Bırakın sesimi tanımayı,
Yüzümü çoktan koymuş toprağın altına..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Akıyor Zaman

Çağlayarak akıyor zaman,
Hoyratça yüzümüze vuruyor saatleri, günleri.
Paramparça oluyoruz dertten,
Zehirliyor bizi akrep.

Burada insanlar hiç konuşmuyor,
Şessizlik kulaklarımızda bir ölüm çığlığı.
Ömrümüz sızlıyor bir sevda kışında,
Bir aşk ateşiyle kavrulmalıydı yüreğimiz ayazda..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Ana Deyince

Ana deyince aklıma;
Su gelir, ekmek gelir, toprak gelir,
Ve yağmur, ve güneş, ve ay.
Helâl lokma düşer avuçlarıma,
Emek damlar ardından.
Yüreğime yudum yudum sevgi dolar,
Yeryüzünü temizleyen,
İçimdeki karanlığı aydınlatan,
Bir bakış gelir gözlerime.
Cennetin kapılarını aralayan,
Elleri elim, ayakları ayağım,
Gözleri gözüm, kulakları kulağım,
Canım canı olan bir can gelir aklıma.
Ana demek;
Fedakârlık demektir.
Nasıl sevmem,
Allah sermişken cenneti ayaklarının altına.
Nasıl öpmem o ayaklardan,
Ömrüm boyunca.
Bir gün ile biçilmez değeri,
Bir ömür harcasan yetmez anaya..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Anılarım

İçimde dinmeyen bir sızı kaldı,
Bir yanıma çöküyor yine gece.
Ardından bulut geliyor gözlerime,
Yağmur olup aktı yine gözyaşım.

Kor edip basıyorum her şeyi gönlüme,
İşte sızlıyor yine bir yanım.
Uçsuz bucaksız çarşaf gibi duran denize,
Salınıyor içimde biriken tüm anılarım..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Anlamsız Hatıralar

Kaybettiğim hatıraların içinde kaldı sol yanım,
Anlamsız hatıralar..
Hani şu başı sonu belli olmayan yaşananlar,
Hani en mutlu ve en hüzünlü günler,
İçimde kaldı, sol yanıma sardı aldı büsbütün içine.

Yüreğimde gizledim ben tüm kırıkları,
Bunca yıl harcamaya çalıştığımız şu zamanı,
Ceplerimde büyütüyorum artık.

Şimdi sessizliğe boğuldum; sensizliğin ertesinde,
Gözlerime dokunuyor gidişin.
Binlerce kağıdı karalamak istiyorum senin uğruna,
Her satır arasında sövmeler geçsin,
Her satır, en başından sussun istiyorum.
Kimselere anlatamıyorum seni,
Kimselere söyleyemiyorum içimdeki şu özlemi.

Artık, yalnızlığın en koyu demindeyim,
Seni sayfalarca yazarım, anlatırım, çizerim ama,
Bunları yapmaya yetmiyor,
Ne yüreğim, ne de kalemim..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Anlaşılmayan

Herkes gibi değildi. Bazen mutlaka anlaşılır şeyler vardı insanlarla aramda. Ama O, beni hiç anlamadı..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Anneme

Anneme..

Dizlerini özledim, saçlarımı okşamamı. Dünyayı yaşamayı özledim; en çocuk zamanlarımı. Kanayan dizlerimin acısı dinerdi hani sen üfleyince. Üzülme, hiç acımadı canım. Sana naz yaptım en çocuk anlarımda. Çok kahır verdim, ağlattım, yandı içim her gözyaşında, paramparça oldum. Dizlerim hiç acımamıştı gerçekten, deveye kulak kalmıştı ya da.

Affet, helâl et. Saçlarını tarayayım izin ver, sarılayım ellerine, koklayayım.

Cennet var yüzünde, gamzelerin en güzel çiçeği. Gözlerinden şefkat akıyor. Bırak da sarılayım ayaklarına, canımı vereyim ellerine, affet beni, hakkını helâl et, helâl et anne..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Araf

Sen, yaşamayı kolay sanıyorsun arafta,
Her anında sen varsın ve her tarafta.
Söylemesi zor biliyorum ama,
Yüzümü her gören seni okuyor alnımdaki parafta..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Aşk, Yalnızlık, Gece

Kimini, aşk tutuyor geceleri,
Kiminin, yalnızlık kokuyor elleri.
Üçüncü bir kişi girmiyor araya,
Aşk, bölmüyor yalnız geceleri,
Yalnızlık, sevmiyor aşksız cümleleri.

Eyvallahı olmuyor iki insanın birbirine,
Aşk, acı çekiyor,
Yalnızlık, boy gösteriyor gecelerde.
İki cümle bir araya gelmiyor,
Değmiyor iki dudak da birbirine.

Biri konuşsa; yitirip gururunu,
Öteki ağlayacak,
Biri haykırsa umudunu,
Öteki kanayacak.

Gecenin tam ortasında,
Yalnızlık aşkı parçalayacak.
Umut ölecek, anı kalacak,
Gece ölecek, yalnızlık yaşayacak.
Aşk doğuracak yalnızlığı,
Yalnızlık, aşkı parçalayacak..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Ateşten Yalnızlık

Ateşten iki dağ arasında bir yalnızlık,
Gecenin koyuluğu gittikçe arsızlaşıyor.
Kesin hüküm veriyorlar yüreğime,
Yüreğim, kor ateşler içinde bir volkan.
Gıyabı gizlidir varlığımın,
Geriye dönüp bakmak, içimi ürpertiyor.
Benden aldığı şeyler öyle çok ki zamanın,
Hepsinin de ahvalı üryan biçimde ortada.
Yorgunum,
Sanki varlığı, elzem biçimde her an içimde.
Duruldu gözlerimin kıyıları,
Dalgaları kesildi,
Yüreğimin falezlerini dövmüyor artık gökyüzü,
Bir de kaçıp gitse ya gecenin karanlıklarında dolanan kör yüzü..
(CMK)

Cem Kamalı

Ayrılığın Leş Kokusu

Bakır bir testide kaynıyorum,
Tuzsuz bir su içindeyim.
Alevleri yükseltiyor rüzgâr,
Kemiklerimi kırıp odun yapmışım.

Acı mı bu çektiğim,
Yoksa diri bir yalan mı hissettiğim?
Etlерimden örülmüş şişler çeviriyorum,
Ateşin koynunda geçiyor içim.

Her şey kitabına uygun sürüyor,
Aşk ile çakıyorum ateşi kemiklerime.
Kalbim,
Ceset dolu bir tarla,
Hasat zamanı çoktan geçti.

Yağmur ekip, kan biçiyorum soluğuma,
Toprak kokusu var yüreğimde.
Ve ciğерlerimden hiç gitmiyor;
Ayrılığın bir leşi andıran kokusu..

Cem Kamalı

Baharın Habercisi

Bereketlidir senin kalbin, toprak gibi,
Bitki örtüsü güller, hava durumu aşk.
Memleket gibidir senin kalbin,
Göz pınarlarıyla beslersin her çiçeği.

Zaman zaman, için için akar içine heceler,
Hiç bitmeden kalsın istiyorsun içinde geceler.
Acı ile yoğuruyorsun sevinçlerini yağmurda,
Sen kokuyor sonra buralar, yağın her yağmurla.

Bir damla yağmur düşüyor avuçlarıma,
Boram boram sen kokuyor içleri.
Sen, sevdanın bereketi, baharın habercisi,
Bir gülümse de, güllerle süslensin düşüncelerim..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Bedenim Senin

Uzun bir yolda yürümemiz gerekebilir,
Herşey öyle zor ki.
Ama ben an gibi yanındayım,
Bir ışıktan daha yakınım sana,
Bir çiçekten daha sevgi doluyum.
Yolunu kaybettiğinde kokusunu takip et tüm yağmurların.
Yağmurun bittiği taraftayım.
Sonsuza dek burada bekleyeceğim seni.
Çok geç kalma, ölürsem eğer, yağmurlar duracak, kaybedeceksin yolları.
Haydi gel artık.
Yağmur getiriyor bana kokunu, ay ve güneş tutuluyor senin için.
Şarkılar dökülüyor kuşların çığlıklarında,
Her yerde bir telaş var.
Seni bekliyorum, gözümde sevincimin doğurduğu yaşlarla.
Gel artık herşeyim.
Ruhum ol, bedenim senin..
(CMK)

Cem Kamalı

Beklediğim Bahar

Kuru yapraklar içinden,
Hışırta ile birlikte,
Ezerek yaprakları,
Üzerime doğru gelen bir hüzün var.
Ürpertiyor biraz,
Biraz da yorgunken sonbahar.
Sonbahar benim ömrüm,
İçimin telaşını sormayın,
Gelin görün!
Bir şeyler dökülüyor dilimden,
Dinleyin, duyun!
Hüzün diyorum,
Şönmemiş bir kül,
Üzerimde bir yük gibi,
Vicdanıma ödül.
Gudubet yüzlü bir acı var,
Yüzüme gülüyor ama içi kanlı,
Dokunursam yanacak ellerim,
Bir güneş gibi doğacak olan o güzel,
Ve alımlı bir ilkbahardır beklediğim..

Cem Kamalı

Benim Derdim

Yamaçlarıma yağdı dertler,
Üstü başı yırtık içinde bir divaneyim.
Memleketti benim derdim,
Göz kapaklarıma vurdular çengelleri,
Çekiştirdiler aşağıya hiç acımadan.
Kapatmak istediler,
Kapatmadım.
Bir süre kör kaldı dudaklarım,
Sağır oldu gözlerim,
Ama gördü kulaklarım.
İçimden geçen, yüzüme vuruluyor tüm gerçekliğiyle,
Dört duvar içinde,
Canımı emiyor fareler.
Düşüncelerime kan bulaştı,
Gözlerimden akan her bir damla bir düş demektir benim,
Düşüm,
Döküldü inci düşlerim.
Yüreğimi darp ediyor bu yalnızlık,
Bunca badireye karşı tek başına,
Güçsüz kalıyor bileklerim..

Cem Kamalı

Benim Gerçeğim

Bir sis perdesinin ardında gizli gerçeğim,
Soluk benizli, pos bıyıklı bir adam.
İçimde bir şeyler eksik biraz,
Eski defterleri açıyorum yine,
Az önceden daha acı,
Dünden daha yaz.

İçinde bir şeyler eksik yine günlüğümün,
Boş kalan sayfalar,
Yarım kalmış anılar,
Ve ateşle yazılmış,
Sayfalarca bir iklim,
Eski günlerin hatrına bu sevincim.

Oysa bir martı, kanatlarını vuruyordu yüzüme,
Kırıntılarımlı topluyordu rüzgârdan.
Bir sis perdesinin ardında gizliydi gerçeğim,
Yaraladılar hiç görmeden,
Diri bir kurşun yarasına,
Saldırdılar bir kuduz gibi,
Köpürterek ağızlarını.

Bir sis perdesiydi gerçeğim,
Saklandım en çetin coğrafyalarda,
Yer yer bir kuşun ağızında,
Yersiz ve zamansız bir namlunun ucunda..

Cem Kamalı

Beşi Bir Yerde

Ağırlığınca yalnızlık taktı boynuma,
Beş çeşit acı vardı önümde;
Ayrılık, kalp yarası, hayâl kırıklığı, gecenin karanlığı, gidişler..
Beşi bir yerde yaptı, taktı boynuma..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Biliyorum

Başımın üstünde kara bulutlar geziyor,
Saç diplerime vuruyor yıldırımlar.
Neyin acısı bu bilmiyorum,
Ya da neyin hüznü bu içimdeki.
Aynı havayı solumaya çalışmak,
Kurumuş bir nehirde,
Yüzmeye çalışmak gibiydi oysa.
Bir şehir yalnızlığı bindi şimdi omuzlarıma,
Bendeki bu hâl,
Neyin acısıdır bilmiyorum,
Ya da neyin hüznünü yaşıyorum avuçlarıma, bilmiyorum.
İlmik ilmik örmüştük oysa mutluluğu,
İçimiz bir şehir yalnızlığına bürünmemeliydi,
En kalabalık saati,
Ve en kalabalık caddesi olmalıydı içimizde.
Havaya kurşun sıkmak gibiydik seninle,
Suya ateş tutmak gibi,
Yağmuru sulamak,
Ve denizi ıslatmaya çalışmak gibiydik bir avuç yağmurla.
Biliyorum,
Ayrılık acısı var içimde,
Ve gidişinin hüznünü yaşıyorum bu gün de avuçlarıma..

Cem Kamalı

Bilmediğim Bir Yerdeyim

Büyük geliyor dünya bana,
Bu dünya içinde ben,
Kemikten bir ağaç gibiyim.
Bedenime et giydirilmiş, taze,
Kanla sulanmışım, kederliyim.
İşim derdimi yazmak benim,
Bir gemi olmuşum,
Derya denizde,
Binbir okyanus ötede bir yerdeyim.

Parmaklarım kılçıklarına dolanmış balıkların,
Bir balıkçı ağındaki son çırpınışlarım bunlar,
Geliyorum türküler yazıp,
Ağrıtlarımı unutmayın.
Durdurun bu dalgaları,
Nefes almak imkânsızlaşıyor.
Bir resim çiziktiriyorum saçlarıma,
Alın yazımla karışıyor..

Cem Kamalı

Bilmiyorlar

Şimdi, geriye bakmalarım kaldı gözlerimde.
İçimde sönük duran külleri körüklüyor yalnızlıklarım.
Kötü bir geceyi daha tüketmenin verdiği yorgunluğu yaşayan yüreğimle,
Acıları taşıyorum içime.
Gözlerimden fışkırıyorlar, çığlıklarım da kayboluyorlar bir bir.
Her biri tek tek acılarından bir parça bırakıyorlar yine de içime.
Mağlup oluyorum başa çıkamadığım savaşlarda.
Hayat, bir hançer darbesi indiriyor tam da yüreğime.
Kan revan içinde, bir tek umut peşinde nefes almaya çalışıyor, açılan yaralarla birlikte.
Canım yanıyor, bir bulut oluyor gözlerim, yaralara ağlıyor.
İçimi burkan yalnızlığa, bir son veriyor.
Canımı alırcasına saldırıyorlar,
Korkuyorum, acımı bilmiyorlar..
(CMK)

Cem Kamalı

Bir Cümle ve Onun Öğeleri

Birer öğeydik seninle, hayatın içinde.
Aşk, hep özneydi ve sen tamamlardın bizi.
Bense eylemi oluşturur, hep sana koşardım, ölürcesine,
Bazen zarf olurdu sana ve aşka yollardım ikimizi..

Biz, birer öğeydik seninle, hayatın içinde,
Hayatı oluştururduk hep,
Tıpkı;
Bir Cümle ve Onun Öğeleri gibi..

Cem Kamalı

Bir Çiçek

Zaman diliyorum,
İyi olmak için biraz daha zaman.
Gözyaşlarımı bileliyorum, yorgunum,
Ertesi yok bu günün,
Eski bir defter arasından çıktım, solgunum.

Hasret, bir köpeğin azı dişi gibi,
Parçalıyor içimden geçenleri.
Buz oluyor bir yanıma,
Bir yanıma simsiyah bir gece.
Kaybedilen zamandan geriye,
Ceplerim dolusu şiir kaldı.

Üstüm başım karanlık,
Suyunu çekti tüm ırmaklar.
Yorgan altı aşklar türedi artık,
Unutuldu güzel insanlar.

Unutuldu anılar,
Tuz döktüler yıllara,
Ve ben,
Yaktım önüme çıkan her şeyi,
Bir çiçekte durdum,
Konuşuyordu çünkü, duydum.
Gördüklerini anlatıyordu,
Şahit olduklarını.
En sevdikleri çiçekte,
Ve öyle çok değişmişti ki her şey, insan,
Onun bile nesli tükendi.

Kıyamadım,
Ne kopardım,
Ne yaktım.
Kaldım öylece,
Sevdim,
Kokladım.
Bir çiçek dile geldi, duydum,
O anlattı, ben dinledim,
Çiçek, yıllar kokuyordu,
Yıllar çiçek kokuyordu,
Devşirme aşklardan çok uzak,
Bir bülbülün ciğerlerinden çıkan bir nefes,
Bir çiçek,
Bir aşk,
Hiç olmuş bir insan,
Kemikten örülmüş bir kafes,
İnsana padişah olmuş bir nefes..

Cem Kamalı

Bir Gün

Bir gün gidersen, arkada koca bir yürek, hep seni bekleyecek unutma.
Solgun bakışlar, asık bir surat.
Yorgun bir kalp ağlayacak ardından.
Hani demiştim ya gözlerine bakıp,
'Korkmasam seni sevmekten' diye.
Tam da alışmışken korkularıma, bastırmışken içimde.
Tekrar başlayacak gidişinle.
Şusarım sonra,
lmeyi bekleyen bir kelebek gibi uçarım kalbinin diyarlarına.
Gece olmasından korkarım,
Bilirsin ya, bir gündür kelebeğın ömrü.
lmekten değıl korkularım.
Seni göremezsem, işte ona yanarım..
(CMK)

Cem Kamalı

Bir Hicaz Makamında Sensizlik

Bir hicaz makamında efkarımla efkarlanırken buldum birden kendimi,
Başımı kaldırdım, ortalıkta hiç kimseler yoktu,
Etrafı seyrettim öylece,
Kendimce uydurduğum bir melodinin ıslığı takılmıştı dilime.
Karanlığa doğru gidiyordu bakışlarım,
Yalnızdım.
Bir ışık yoktu ileride karanlığa derman.
Bir iç çektim,
Gözüm, dibinde tek yudumluk şarabımın kaldığı bardağa ilişti.
Tek yudumda içtim,
Sanki dertlerdi içindeki,
Sanki sen gibiydin, sanki bir sevgili.
Oracıkta kalayım istedim,
Şarabı sen sandım,
Sonra düşündüm,
Boğazımda kalırsa şarabım,
Öksürürüm ciğerlerime,
Genzimi yakar ve ciğerlerime akar gider dedim.
Sen sandığım o şarap,
Beni oracıkta boğup öldürsün istedim.
Ama olmadı, bunuda beceremedim.
Sensizlikten beridir, bir hicaz makamında,
Kendi kendime şarap hayal eder,
Ve onu sen sanarak,
Belki bir gün beni boğar ve oracıkta öldürür diye beklerim..

Cem Kamalı

Bir Kadının Gözyaşları

Bir kadın ağlar geceleri,
Gözünde gurbetin o hoyrat bakışı,
Kalbinde aşkın ince nakışı,
Yâd eder güneşi.
Bin dereden yağmur çeker şehre,
Camın buğusunda yaşar heceleri.
Kahverengi gözleri,
Kana bulaşmış içleri,
Bir hasret ki çektiği,
Annesiz kalmış bir yetim gibi.
Beş vakit hüznün akıyor alnından dizlerine,
Boynunda ince bir şal,
Başında ipekten bir örtü,
Bir zamanlar yüreğinde bahar bahçe,
İçerinde böcek börtü yaşarken delice,
Şimdi gözyaşlarını çekiyor bir tespihte.
Boram boram yalnızlık kokuyor,
Seyre durduğu o büyük,
Ve karanlık şehirde,
Ne gelen biri var bu şehre,
Ne de gidecek bir kimse..

Cem Kamalı

Bitsin!

Çok Şeye mi değersin, yoksa hiçbir Şeye değmez misin, bilmiyorum.
Doğrusunu hep sen bilirdin,
Bense artık hiçbir Şeyi bilmek istemiyorum.
Yine de hayatı yaşayan sendin.
Bitsin artık, ister kalırsın, ister gidersin!

Bilirsin, bir yere kadardır ezilmelerim.
Bir sana git diyememiŐtim,
Şimdi git, kalma, bitsin..!
(CMK)

Cem Kamalı

Bittiğini Söyleme

Ayrıldığımızı kimseye söyleme, bana bile,
En son hatırladığım gibi kalalım.
Görüşmeyelim, aramayalım birbirimizi ama,
Hiç ayrılmamış gibi yapalım.
Ara sıra aklına geleyim yeter,
Unutmadığını bilmek, inan her şeye bedel.
Görüşmeyelim, konuşmayalım ama,
Ayrıldığımızı söyleme yeter.
Farkında mısın,
Bir cümle bakıyor her şey,
Hatta bir kelime bile, beni dağıtmaya yeter.
Kimseler bilmesin, duymasın bittiğini ama,
Duysa bile herkes, ben duymayayım yeter.
Sürekli konuşuyor gibi yaparız,
Gezip tozmuşuz gibi anlatırım insanlara.
Herkes inanır belki varlığına ama,
Yüreğim dayanmayacak bittiğinin varlığına..
(CMK)

Cem Kamalı

Biz

Düştük,
Yakalayacağımızı zannettik yıldızlardan.
Birbirine kenetlenmiş birkaç insan,
Abluka altında birkaç yürek.
Öyle geçti zaman,
Harbin içine düştük yıllar önce.
Dünya denilen bu divanede,
Kendi ateşimizi kendimiz yaktık.
Sevdanın suyu ısındı,
Hasat zamanı geldi mi aşkların?
Bir gurbeti tespih yaptık,
İçine sabır kattık;
Ya sabır..
Teşbihte bile hatalar var artık,
Sirtüstü uzanıp kayan yıldızları topladık.
Herkes birine kolye yaptı,
Biz birilerine köle kaldık.
Ah bu şımarık suratlı yalnızlık,
Arsızlığı yine boyunu geçti..
(CMK)

Cem Kamalı

Biz Seninle

Siyah ile beyazın kesiştiği yerdeyiz biz seninle.
Bir adım geri çekilsek;
Birimizi aydınlık tutacak, birimizi karanlık boğacak.
Öyle bir yerdeyiz ki seninle;
İnceldiği yerden kopacak sanki tüm çığlıklar.
Dünyayı kana bulayacak gibi aldığımız her nefes.
Şöyle bir yerdeyiz biz seninle;
Birimizin anılarında kan kokusu var,
Birimizin anılarında intihar korkusu var..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Biz Sevdaydık

Sevdayı eğlenceye değişen olmadık ki biz,
Gerektiğinde ideallerimizden vazgeçtik,
An geldi, mertliğimizi kaybettik.
Sevdayı oyun sanmadık ki hiç birimiz,
Hiç birimiz, sevdiğimize bir defa olsun rest çekemedik,
Kırılmasın istedik, üzülmeyin istedik.
Böyle sevdikte,
Biz mi hakettik kırılmayı, böyle üzülmeyi biz mi seçtik?
(CMK)

Cem Kamalı

Boşluktaım

Boşluktaım,
Bir şehirde yalnızca kalabalığımla yaşıyorum,
Bir yük halindeyim,
Omzuma dokunacak kimsem yok,
Teselli sözleri geliyor,
Ama uzak,
Ama soğuk,
Ama bittim,
Yorgunum..

Elimden kopup gidenler,
Bir kar tanesi kadar belirdi önce,
Sonra kefen oldu,
Örttü üzerimi,
Her yanımla beyaz,
Toprak kokuyorum,
Gözüm hâlâ yollarda,
Yüreğim hâlâ yıllarda..

Yaktı insanlar,
Kerpetenle kopardılar tırnaklarımı,
Pahalıya mâl oldu bu hasret,
Canımı verdim.
Rahmet ver Ya Râb,
Ben yolumu kaybettim,
Bir Elif gönder,
İstikametimi bileyim..

Yerden yere vuruldum,
Kaşım gözüm kan içinde,
Bin yaşındayım şimdi,
Elim yüzüm pas içinde,
Gurbet hasret içinde,
Hasret,
Yüreğime saplandı bir aşk içinde..

Cem Kamalı

Buz

Bir inci gibi dizedim aşkı ölüme,
İncinirdim biraz, biraz buruk.
Bakmayın,
Acıdan değil bu söylediklerim,
Bir kibrit parlaması kadar küçük,
Bir ormanı yakacak kadar etkiliydi benim güneşim.
Şimdi nerede o ışıklar,
Nerede ömrünün sonuna gelmiş sokak lambaları?
Yalnızlıktan değil bu söylediklerim,
Yalnız değilim elbet.
Dostlarım,
Can evimi yüreklerinde taşıyan insanlar,
Bir yangını değdirmiyorlar sevinçlerime.
Kaçak yollarla yaşıyorum,
En çok da kendimden kaçıyorum işte,
Aynalardan, aynalardan..
Satırları dize getiriyorum şimdi,
Elimde camı kırık bir gaz lambası,
Yarası soyulmuş kalbimin ufuklarını aydınlatıyorum.
Bir mum diktim geceye,
Rüzgâr ateşi es geçiyor,
Bir gençlikti bir zamanlar,
Zaman, esip geçiyor.
Elim kolum bağlanmış,
Ah..
Bu yüreğim dağlanmış,
Aklıma geliyor yine yıldızların buz yüzü,
Ve her heceye selam duruyor,
İçime hapsolmuş gökyüzü..
(CMK)

Cem Kamalı

Can Veren

Bir dünya harbinin derdine düşmüşüz,
Bize can vereni, unutmuşuz biz..

Cem Kamalı

Ceset Yüklü İnsanlık

Bir kuşun kanadında gizli özgürlük,
Gittikçe deliye dönüyor kemikten parmaklıklarım.
Bi' dolu insan yığıntısı var üzerimde,
Laçkalaşmış düşüncelerden sıyrılıp ışığı görmek istiyorum.

Vicdanımı kamçılıyor şahit olduklarım,
Çağdaşlık diyorlar, medeniyet diyorlar,
Her birinin içi insanlığa dair cesetlerle kokmuş,
Yüzlerinden okunuyor kan arzusu, öldürüyorlar.

Onlar öldürüyorlar, onlar yerle yeksan ediyorlar insanlığı,
Bulutlardan yağmur yerine mermi yağıyor.
Gök gürültüsü zannediyor bombaları çocuksu yanım,
İşte, işte yine şimşekler çaktı,
İşte yine atılıyor havai fişekler,
İşte yine ölüyor kuşlar,
İşte yine ölüyor çocukluğum,
En büyük insanlık mı yoksa bu gördüğüm?
Yoksa ben,
Yine mi özgürüm? ..
(CMK)

Cem Kamalı

Çocuk

Sen çocuksun daha, kötülük yok dünyanda.
Yaşamak öyle kolay da, hayat çok acımasız çocuk.
Kimi bilir acıyı, yüzer içinde,
Kimi hiç tatmaz, zanneder ki güller içinde.
Gün gelir devran döner diye,
Bekliyorum seni, beklıyorum çocuk..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Çok Gece

Gece,
Gece,
Ay tutulmuşken heceye,
Heceler daha gece.
Binbir belâdan geçmiş,
Bir kentin o kalabalık yalnızlığında kendini kaybetmiş,
Sokaklara boncuk boncuk dizilmiş çocuklar,
Hepsi bir gecenin gaybında bin hece,
Sonsuz bilinmeyenli,
Gökten yağan bir bilmece.
Ben kendi içimde bir gece,
İçimin çocukları gibi,
Bilinmeyen bin hece..

Cem Kamalı

Çok Sevdim

Hiç bilmeyeceksin neden, nasıl yandığımı.
Sonuçlarla hiç ilgilenmedin sen,
Hep sebeplerde kaldı aklın,
Bir rüzgâr buldun kendine,
Estin gürledin her seferinde.

Kaç yelken fora oldu biliyor musun?
Küllerim göğü kapladı.
Sanma ki ay ışığında beliriyor yakamoz,
Esen lodos sana kadar getirdi küllerimi.

Kıyamet kopuyor içimde,
Feryatlarını duymuyorsun kalbimin.
Kalpten kalbe kilometreler farkedemiş,
Yanyana olmayan iki kalp,
Birbirinden ayrı ağlar ve gülermiş;
Öğrendim sayende.

Zamanın ertesindeyim,
Ne dünüm belli ne yarınım.
Korktuklarımdan geldi başıma belâlar,
Sana anlamsız kılan da bu oldu yüreğimi.
Yersiz korktum hep,
Ya da yersiz sevdim.
Sensiz kaldım birçok zaman ama,
Sensiz de sevdim.

Üzerine toz kondurmadım hiçbir zaman,
Yıkadım her gece gözyaşlarımla.
Sen seilmeyi seversin,
Çok sevdim ama,
Bakışlarında hiç belirmedim.
Neyi eksik tuttum bilmiyorum,
En çok da çok sevdim,
Belki de hep, bundan kaybettim.
Yoksa kim olsa bir tebessümü çok görmezdi;
Bunca feryattan sonra.

Söylesene,
Bir an olsun titretemedim mi kalbini?
Neyse, neyse boşver,
Duymak istemiyorum cevabını.
Bir kez söylemiştin zaten aşka inanmadığını,
Boşver.
Belki birgün şu hâlime acır da,
Az da olsa bana da güler kader..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Dardayım Şimdi

Sensizlikten beri, içimde bir sessizlik ötesi.
Gözlerinde, gururun altında ezildiğim günlerdeki gibi,
Sessizim şimdi.
Boş sokakları dolduran binlerce insan arasında,
Tam da o insanlara karıştığım sırada, yine yalnız kaldım,
Ruhum tenhalarda.
Bir boşluğun esaretinde,
Büyüyüp giden hayallerin yıkılma felaketinde,
Dardayım işte.
Ve işte, öylece kaldığım yalnızlıkla, bırakıp gitmek zorunda bıraktığın o güne,
İsyanı koparıyorum gözlerimde.
Hava soğuk, içim kapalı.
Yaralı yüreğim,
Aklım, fikrim, acılarla zulalı.
Bir ışık doğuyordu oysa ki.
Odamdan içeri giren bir aydınlık,
İçimi ısıtan bir sıcaklık.
Şimdi, bomboş elleri, bomboş gözleri, ağır geliyor taşımak.
Tıpkı, yüreğimde kalan izlerin gibi.
Dardayım şimdi,
Sonu meçhul olan bir yolda.
Evet, yolda izini kaybetmiş bir yolcuyum,
Karanlığın sonsuzluğunda.
Acılar canımı alırcasına,
Yükleniyorlar sırtıma.
Dardayım şimdi,
Sensizken olduğum gibi,
Sana bakarken solduğum gibi.
Gözlerinde kayboluşumu izler gibi,
Bir yangının ortasındayım şimdi..
(CMK)

Cem Kamalı

Deli Dalgalar

Gün batıyor yine,
Yalnızlığa gidiyor bu gemi heyhat!
Ömür gibi kayboluyor,
Geride kalan deli dalgalar..

Cem Kamalı

Diken

Ellerin günah kokuyor,
Okyanuslar dolusu kfrediyorsun yüreğime.
Sözlerin yüzümü çizen bir hançer,
Srtım, hedef tahtası zehirli oklarına.
Kaç defa daha rastgeleceğim;
En güzel çiçeklerinin en dikenli yanlarına? ..
(CMK)

Cem Kamalı

Dostlar Meclisi - Eski Bir Hatıra

- Eski bir hatıra dedim,
Dostlar meclisinde.
Acıtır bazen insanı,
Sözün evvelinde.. -

Oturduk yine birgün dostlarla,
Dostlar meclisinde.
Ondan bundan konuştuk,
Kalbe geldi konu,
Her zaman olurdu bu.
İlk defa olan bir şey vardı ki,
Hatıralar konu oldu.

Eski bir hatıra dedim,
Acıtır mı hâlâ sizleri?
Çaylar hazırды,
Her zaman olurdu bu,
Her an.
Bizim de boğazımız kurumuyor değildi,
Hele de böyle zamanlarda.

Evet dedim,
Bardaklar da doluydu artık,
Dostlardan biri başlamalıydı,
Çetin bir sorunun,
Ölümü andıran cevabına.

Evet dedi dostlardan biri,
Hatıralar ne kadar eski olursa olsun,
Acıtır hep içimi.
Kendi kendime sorular sorarım,
'Söylesenize bayım,
Nerede yanlış yaptım? '
Cevapsız sorular,
Ya da cevabı olan,
Ama söylenmekten korkulan.

Biri konuşunca susardı herkes,
Konuşma bitince de devam ederdi biraz,
Sonra bozardı biri o sessizliği,
Ve bozdu biri,
Sen, dedi,
Kollarını kaç defa kırdın,
Farkında mısın?

Çay bardaklarının tıngirtısına bıraktık bir süre sessizliği,
Ben bozdum bu kez o sessizliği,
Sen, dedim,
Yıllardır sakat geziyorsun biliyorum,
Dilin söylemese de,
Hep ele verdi gözlerin,
Yüzün ve saçlarına yağın o kar,

Çığlık çığlığa sustu hep.

Hayır hayır,
Kimse suçlamıyordu kimseyi,
Öyle anlamayın bizi.
Biri konuşamadığı zaman,
Dil olduk hep ona.

Evet Baylar,
Sorum hepinize,
Eski bir hatıra diyorum,
Hâlâ acı veriyor mu,
Aklınıza gelince?

Evet dedi dostlardan biri,
Geri dönüp de,
Şimdi olsa şöyle yapardım,
Dediğim o kadar çok şey var ki,
Kendimi hep,
En çok ben bilirim sözleriyle kandırdım,
Ve biliyordum,
Acısına göğüs geremeyeceğim şeylerden,
Hep böyle kaçmıştım.

Tazelendi çaylar,
Düşünceler başlıyordu;
Bir şeyler aklımıza düşünce.
Ve cümlelerin gitgide,
Hepimizin gerçeğine,
Bir adım daha yaklaştığını hissediyorduk.
Acısına göğüs geremeyeceği şeylerden,
En çok ben bilirim safsatasıyla kaçması insanın.

Hepimizden bir kez geçmişti bu cümle,
Geriye dönmek isteyip de dönememek,
Yeterince açık söylenmiş bu cümleyle beraber,
Daha da yer etmişti bizde.
Konu yine ağır başlıydı,
Dostlar meclisinde.

Devam etti dostlardan biri daha,
Eski bir hatıra dedi,
Eğer her fırsatta düşüncelere alıyorsa insanı,
Hâlâ hatıra değildir hayatta,
Hâlâ yaşanıyor dur insanda,
Ve yarım kalmış şeyler bir araya gelince,
Ağır gelir insana,
Geçmişe dönmek değildir isteğimiz aslında,
Yaşamaya devam etmek istemektir;
O yarım bıraktığımız her şeyi ömrümüz boyunca.

Sözler netleşiyordu her geçen dakika,

Hatıra,
Hatıra olmaktan öte,
Hatıra,
Hâlâ yaşanıyorsa insanda,
Hatıra değildir aslında.
Kaldığı yerden devam etmek istemektir her şeye,
Hiç boşluk olmamış gibi,
Araya hiç zaman,
Araya hiçbir insan,
Araya hiçbir şey girmemiş gibi.

Dostlardan biri,
Bir kitap karıştırıyordu o sırada,
Bir şey bulmuştu konuya binaen,
Okuduğu bir kısmında,
Şöyle diyormuş kitapta;
"Uyku belâdır, göç içinizedir,
Sabır ve zaman içinizedir.."

Evet!
Hepimiz bir süre donup kalmıştık,
Eski bir hatırayı düşünmek,
İnsanın içine göç etmesiydi,
Sabırla geçmiş,
İçimizden geçip gitmiş onca zaman,
Eksilen zaman,
Zamanı yaşamak,
O zamanda kaybolmak..

Öyle ya,
Tam da Zarifoğlu dizelerine gelmişti konu,
Buz dağlarının o görünmeyen yüzünden,
Dostlar meclisimize teşrif etmişti.
Biri kalktı ayağa,
Hatıra! diye bağırdı,
Ve devam etti,
Dostlar!
Yaşayamadığımız zamanın sabrı artık tükeniyor,
Geçmişe olan hasret,
Geleceğimizi yok ediyor! ..

Ömre bir bedel biçilmek istense,
İntihara sürüklerdi insanı,
Ama bir hatıra,
Alıveriyordu bütün hayatı,
Geçen zamanı yeniden yaşamak,
Dünyaya yeniden gelmekten farksızdı,
Öylesine imkânsız,
Ve öylesine zamansızdı..

Cem Kamalı

Dostlarım

Yalnızlığı bu şehirde de tanıdım, evime buyur ettim, bende kalacak artık.
Bavulumda yer yoktu oysa ona, geride, kilometrelerce geride bırakmıştım.
Üzerime sinmiş olmalı ki kokusu, yine dirildi parmak uçlarımda.
Dostlarım..
Yalnızlığı takip edin, beni bulacaksınız..

Cem Kamalı

Emanet

Sen kovarken beni gönlünden,
Gözün arkada kaldıysa eğer,
Başıma neler geleceğini merak etme,
Yokluğa emanetim.
Gözüm arkada kalmıyor benim,
Sen giderken ben seni,
Allah'a emanet ettim..
(CMK)

Cem Kamalı

Emrine Amâde

Yine eskilerden bir gündü,
Dolaşırken ay ışığında mehtabın kıyısında,
Önüme döküldü saçların kum olup.
Durdum, aldım yerden, yüzüme sürdüm..
Hatırlayamıyorum ama,
Saçların avuçlarımda,
Sanırım kilometrelerce yürüdüm.
Durdum, oturdum dalgaların oluşturduğu son çizgiye,
Aya baktım, sonra saçlarına.
Saçlarına baktım uzun uzun,
Sonra yeniden aya.
Saçlarını kalbime koydum,
Ayı sağ omzuma.
Kalktım tekrar,
Ne kadar da özlemişim seni..
Çok uzun sürmedi,
Uyandım sonra,
Saniyeler, bir ömür gibi geçti.
Yine eskilerden bir gündü,
Bugün, yokluğunu selamladım yine.
Kalbim, dur desen duracak gibi hâlâ,
Kalbim, emrine amâde hâlâ..

Cem Kamalı

Ey Cân!

Ey Cân!
Cânım yedi kat,
Yedi kubbe,
Yer ve gök içinde,
Su ve ateş iç içe,
Sönmeden yanan,
Buhar olmadan dalgalanan,
Yer ve gök içimde,
Bir deli dizgin kemik üzerinde et,
Bedenim Cân,
Bitmez bir sevda;
İçimdeki Cânan.

Ey Cân!
Beni güzel eyle,
Yoluna sürükle,
Amâdeyim emrine,
Azâd etme beni,
Sevdaya tutuklu kalayım,
Cân!
Can-ı Cân!
Ey benim Sahibim,
İçimden ne geçiyorsa,
Sen ola hepsi,
Senden geçemeyeyim tek,
İnsana köle etme beni.

Ey Cân!
Aç gözlerimi,
Kalbimi aç,
Kalbim sana aç,
Kalbim dilsiz bir divâne.
Et ve kemikten,
Yâr ve aşka çevir beni,
Şen olsun cennetin ırmakları,
Yoluna inciler dök,
Yıldızlar dök,
Seni bulayım,
Cânım yedi kat,
Gözlerim yedi gün,
Gözlerim yedi gece,
Göğün ve yerin arasında,
Ve heceler arasında sıkışa kaldım,
Aç gözlerimi.

Ey Cân!
İçimdeki sadece,
Aciz bir can,
Yok etme varlığımı,
Varlığıma sebep sensin,
Gönül dergâhında,
Bir muhabbet kapısı göster bana,

Aralar girerim içeri,
Seni konuşurum gündüz ve geceleri,
Bir kapı aç,
Ey Cân!
Can-ı Cân,
Bir yol göster,
Bir nur gönder,
Yağsın bulutlardan üzerime,
Bir gök gürültüsü patlasın,
İnletsin buraları,
Gücün hatırlansın istiyorum,
Bir kapıdır beklediğim,
Bir aralık istiyorum..

Cem Kamalı

Filistin

Yıkılmış onlarca bina yanıyor için için,
Onların hırsı geçmedi bu kara topraktan.
Tarihi vahı ile yazılmış bu şehrin,
Binbir acı içinde kalmış Filistin.
Eşkiyalar inmiş kanatlılardan aşağıya,
Gök gürültüsü zannediyor; toprak altında çocuklar.
Bir tek Allah'a yalvarıyorlar yakarışlarla,
Her birinin yüreğinden diline bir Fatiha.
Ellerinde gül yaprağıyla kaçır çocuklar mermilerden,
Daha zamanı değil, ölüm onlar için çok erken!
Bir veba gibi sarmışken barut kokusu ortalığı,
Ölüyor Filistin, kayıyor ellerimizden!
(CMK)

Cem Kamalı

Gecikmeler

İnsan, ilkbaharı kışa döndüğünde, bir tek sevdikleri olsun ister gözünün önünde.
Yalnızlığa ne kadar aşına olursa olsun, bir el uzansın ister karanlığın içinden.
Çekip koparsın diye karanlıktan.
Düşüncelere dalar, anıları tazeler farkında olmadan.
Ve farkında olmaksızın içi titrer.
Çünkü kaybetmiştir sevdiklerini.
Elleri boştur.
'Haydi koşalım!' diyen bir yürek yoktur yanı başında.
İçi acır, düşer gibi olur hani ara sıra.
Düşünür, bir el olsaydı şimdi avuçlarında,
Düşmesine izin verir miydi ansızın bir sokakta.
Üzülür yine,
Ne kadar üzölmüyorum diyor olsa bile!

Ne kadar güçlü görünmeye çalışırsa, o kadar acizdir insan aslında.
Darmadağındır yüreğı, paramparça.
Mesela, bir kağıt masasında eli kötü olan birinin blöf yapması gibidir.
Ne kadar güçlüyüm dese de,
İşte o kadar ürkektir.

Çoğu zaman farkında olmazsın dağıldığıının.
Hırsların öylesine bürümüştür ki gözlerini.
Gerçek doğruyu bildiğın halde,
Kabul etmezsin doğru bildiklerinin yanlış olduğunu veya olabileceğini.
Ve kabullenmezsin,
Sevdiklerinin bile sana 'yanlışın var' demesini.
Bir sonbahar günü gelir çatar,
Anlarsın o zaman neden seni sevdiklerini,
Her birinin ayrı ayrı değerini.
Koca bir ah çeker, vurursun dizlerine.
Bir şeylerden vazgeçmek için hala geç değildir belki de.
Mutluluğı yaşamak istediğın kadar yaşatmak çevrene.

Yoksa solgunlaşır, kapanırsın içine.
Geçmez yaralar kalır.
Ve bilirsin ki aslında,
Kapatmaya çalıştığın yaraların ilacı,
Sevdiklerinde saklıdır.

Boş yere büyüklük etme hayata.
Gün gelir, muhtaç olursan bir avuca,
Ele avuca sığmaz olur sıkıntılar.
Şimdiden uyanmalı insan,
Bir şeyler gerçekten geç olmadan.
Hırs, gurur ve ego uğruna,
Sevdiğın ve seni seven insanların elini sakın bırakma.
Yarın belki çok geç olur,
Geç kalırsan,
Dönölmez belki bir daha..
(CMK)

Cem Kamalı

Geçmişim!

Hayatımın bir kısmı çöpe gitti, geri kalanına kediler ve köpekler saldırıyor!

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gel

Gökyüzü karanlık bir çarşaf,
Gözümüze çekmişiz.
Aşkın karşısında duruyoruz,
Elimiz kolumuz bağlı.
Başa gelen çekilir,
Gelen gitmez ise ömür buna verilir.
Gel beri yâr,
Artık umutlarım kana dönüşecek.
Bir gün daha gecikersen eğer,
Buralarda can gövdeyi götüreceğ..
(CMK)

Cem Kamalı

Gel Benimle

Gel benimle o en aydınlık sonsuza,
Ellerimi tut yeter, yolu gösteririm sana.
Ayakların yorulursa eğer, dert etme,
Varlığın yük değil omuzlarıma..

Cem Kamalı

Giderler Gelirler

Başlar ve biter hikâyeler,
Birileri gelir ve giderler,
İnsanlar hayatına girerler,
İki satır yazıyı da,
Yüzlerce sayfayı da,
Yerle bir ederler,
Öylece de çekip giderler.

Sana kalır onarması yaraları,
Bir düzen tutmaz artık duyguların,
Kör olur gözlerin,
Duymaz olur kulakların,
Ta ki giden gelene kadar.

Gelince bir daha yakarlar,
Ateşi yüreğine,
Bıçağı sırtına vururlar,
Yakarlar da yakarlar,
Her defasında kendi yaralarını sarıp,
Senin yaralarını aşındırırlar..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gittin Gideli

Güneşin varlığı ile yokluğu bir, sen gittin gideli.
En acı hikayemizi buzdan kalemle yazıyorum camın buğusuna.
Sonuna varamadan tükeniyoruz.
Biraz inciniyoruz, biraz kırılıyoruz.
Özlemler kırıyor nefretimi, oysa ben, yokluğunda yaşayacak bir hikaye bile bulamıyorum kendime.
Boşluktaım..
Anlamı olmayan cümleleri sarfediyorum sana.
En basit yalanlara inandırıyorum kendimi; hâlâ beni düşünüyorsun..
Öylesine bir hayata böylesine bir acı çok değil mi?
Senden başka kim çözecek içimde düğümlenen hasreti?
(CMK)

Cem Kamalı

Gönül Gözü

Mesafeler önemsiz olmasaydı,
Daha fazla nasıl sevebilirdik birbirimizi?
Mesafeler sevmek için var,
Gönül gözümde varsan eğer,
Yüreğimde de yerin var..

Cem Kamalı

Gönül Hırsızı

Sen bir gönül hırsızıydın,
Çaldın içimden.
Kolay değil böyle sevmek,
Yaktın derinden.

Denizler yağdı, üstüme doğru, öldürdü beni,
Sonbahar geldi, çiçekler soldu, sevda tükendi.

Gönül yangın,
Yürek solgun,
Senin elinden.

Yalnız ben kaldım,
Geriden bakan,
Senin peşinden..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gönül Muhabbeti

Aşk ile dolar yürek elbet, ama gönül ilk önce muhabbet ister. Gönlün azığı muhabbettir, muhabbetimiz bol olsun ki gönlümüz aç kalsın..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gönül Ocağı

Seninle uzun ve güzel bir yol var önümüzde,
Bu yolu sen süslüyorsun nakış nakış ellerinle,
Senin yanın bile sana gurbet geliyor bana,
Her gün tütüyor hasretin gönül ocağında..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gözü Yaşlı

Cama tutunan yağmur taneleri gibi,
Yüreğine tutunmaktı niyetim.
Gözlerimin buğusu ürküttü mü yoksa seni..
Kaç kez düştüm yanaklarından, her sonbaharda ve her kış da yeniden geldim.
Gözümün yaşları mı ürküttü yoksa seni?
Oysa gözü yaşlı bir adamdan asla zarar gelmez kadın..
(CMK)

Cem Kamalı

Gurbet

Uzandım kalbinin koyuna,
Denizlerin yanıyor.
Gökyüzüm oldu yüzün,
Yüzün yanıyor..

Alnım secdeye varmaz oldu,
Yüzüm gülmez oldu merakından.
Kaygılarım artıyor günden güne,
Bir haber göndersen ya en azından.

Duaların gelmez oldu yüreğime,
İçimdeki sancı boşuna değil.
Kesem boş, sol omzum çökük,
Belimin kemikleri henüz kırılmış değil.

Gurbet oldum desen kaç yazar,
Dönüşü olmayan gurbetlik mi olur?
Herkese tanıdık olur da yüreğin,
Bir tek bana mı soğuk olur?

Böyle mevsim olmaz,
İçim patlayacak acıdan.
Gözüm dönerse sevmem bir daha, bilirsin,
Sen önce dön ki gönlüm yine sana yönelsin.

Yörüngenden çıkmasın aklım,
Bir sana dolaşayım.
Kördüğüm olsun kalbinin bağı,
Kimseye değmesin bakışların.

Gel, elinden tutayım da yürüt beni,
Bacaklarıma yokluğun girdi, felç kaldım.
Gözlerime sancılı bir ağıt bırakıp gittin,
Semâ yere indi, ve ben dünyanın altında kaldım..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Gücüm Sana Yetersiz

Ne bir korkum var kimseden,
Ne de bir eyvallah var dilimde.
Bir tek sende tutuluyor gücüm,
Benim bileğimi bir tek sen büküyorsun..
(CMK)

Cem Kamalı

Gülemem

Gözlerin öyle nereye bakıyor,
Oradaki, yüreği mi seni sarıyor?
Gitmek istersen sana gitme kal diyemem,
Ardın sıra bakarım, ağlayamam, gülemem..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Güzelliğin

Aşkın şarabını avuçlarından içiyorum,
Hiç böyle sarhoş etmemişti beni;
Bir kadının güzelliği..

Cem Kamalı

Haberi Yok

O, hava soğuk diye üzerimi örtüyor,
İçim üşüyor, haberi bile yok..

Cem Kamalı

Hangi Yüzün Gerçek?

Hangi yüzün gerçek?
Bir yandan kahkahalara boğuluyorsun,
Bir yandan da..
Yüzüm diyorum,
Yüzünde görüyorum,
Yüzünü diyorum,
Yüzümde görüyorum.
Hem..
Yüzüne dönüyorum,
Hüzne çalıyor,
Hüzün diyorum,
Hüzün senin yüzün mü?
Bu gülen yüz seninse,
Hüzün benim yüzüm mü?
Eğer yüzüm yüzünse,
Bu hüznün neden yok gülen yüzünde?
Yüzüm yüzün değilse,
Neden hüznü görüyorum bir yüzünde.
Eğer yüzüm yüzünse,
Neden bana uğramıyor gülen yüzüm,
Senin yüzün kahkaha içindeyken,
Neden hüznü çalıyor benim yüzüm?

Cem Kamalı

Hasret

Kollarımda bir boşluk var, ellerime sinmiş bir koku.
Yastık yapıyorum ellerimi, kim bilir bunu?
Derince bir nefes alıyorum,
Yanaklarıma yaşlar iniyor,
Dudaklarıma bir gülümseme.
Uzaktayken sen böylesine,
Benim gibi yanıyor musun bu hasrete?
(CMK)

Cem Kamalı

Hayâl Kurmak da Parayla

Zamanı kirletiyor düşüncelerim, hayatın eksik yanına denk gelmekten yorulmuşum artık..
Öyle iyi hissediyorum ki damarlarımı, haddini aşiyor kanım; bu yara fazla derin..
Yara bandı yapıştırıyorum kapı kollarına, dolap kulplarına, havluya bile, musluklara bile..
Yani bu evde ellerinin değdiği her yere.. Yani her yer yaralı..
Yani biz, yokken buralarda, suyun bile kanlısı akıyor musluklardan, içimin nehirleri Nil'i aştı, bilirsin, ağlayamam ben, içime dökerim yaşları..
Hiçbir kimse yaklaşmak istemiyor artık, hastalıklı gibiyim.. Acı bulaşmaz derler ama, korkuyor yine de insanlar.. Yaklaşmıyorlar..
Umut gözlerine sürme çekmiş, saçları alımlı, aşık ediyor kendine ama, sonrası hep yaralı..
Ve biliyorsun,
Aşka dair son bir mısra vardı dilimde, onu da çaldın dudaklarımdan.. Artık ne yâr derim kimseye, ne de severim candan..

Cem Kamalı

Hayâller

İyiyim ben, sen merak etme.
Azıyla yetiniyorum hayâllerin.
Mutluluğun küçük parçaları kaçıyor işte bazen gözlerime;
İnsan mutluluktan da ağlayabiliyormuş..
Ve bazen düşünüyorum da, en azından neler yaptığımı soranlara diyecek bir 'hiçim' var.
Yani anlayacağın, sıfır tükemedim hâlâ.
Tekrar gel, onu da al benden, sonra geri git.
Ben de soranlara artık 'tükendim' der giderim.
Sorun değil sevgilim, ben artık bunada güler geçerim..
(CMK)

Cem Kamalı

Hayvanların İnsanlığı

Şehirler, asfalt kokan caddeler,
Lambalar, gözümüze inen bin perde,
Gittikçe arsızlaşan bir merhametsizlik çöküyordu içimize,
Hayvanlardan daha vahşi,
Daha saldırgan oluyorduk hepimiz de.

Ve ormanlar içine çekiyordu insanlığı,
Ve gittikçe unutuyorduk insanlığı,
Hatırlatıyor muydu insanlığı bize;
Hayvanların o eşsiz insanlığı?..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Huzursuzluğun Çocukları

Giderek arsızlaşan gece, sessizliği ile uyutmuyor beni.
Çığlık çığlığa bir o yana bir bu yana koşuyor huzursuzluğun çocukları; benden olma,
geceden doğma..

Cem Kamalı

Hüzne Alışmak

Ben kalbine dokunuyorum yağmurun,
Hüzünlü hissiyatım çok evvelden benim.
Gökleri henüz başında tanıdım bu yolun,
Ne zaman gönlüm esse,
Bir acıya daha kurban giderim.
Canım ellerimde atıyor sessiz sedasız,
Kimi selamlasam, bir can alıyor benden.
Çok gidenim oldu, hepsi de vedasız,
Ayrılıkla münasebetim eski,
Canım çok çıktı bu bedenden.
Biri yine gelir birgün bu çakıldan kıyıya,
En büyük liman oldu benim gönlüm.
İyileştiririm, büyütürüm her birini yağmurda,
Yine gideni çok olur,
Yokluğu bol olur benim ömrümün..
(CMK)

Cem Kamalı

Hüznün Hikâyesi

Belki de hikayesi çok uzundur, belki de çok kısa. 1 günlük bir hikaye olmadığı kesin.. Gittikçe tekelleşen yalnızlığımız, iyice arsızlaştı bu gün. Ve bu gün bir gerginlik hakim, yalnızlığın etkisi midir bilmem, bir gerginlik hakim. Bir türlü dikiş tutturamadık, istediklerimiz bile yalnız. Bugün bir fal baktırdık, "Fallarımız bile görünmüyor".. Zamandan biraz borç aldık mutlu anlarımız için, aldığımızı sandık ama yanılmışız. En içten gülüşlerimiz belki de bundan 10 yıl önceki fotoğraflarımızda kaldı.. Şimdi ne kadar sahte gülümsemeler varsa onlar hakim karelerde. Bu da geçer diyoruz hüznlerimize, hep kanatacak değil ya yüreğimizi. Alışkanlıklar acıttı fikrimizi, alışkanlıklar ezdi içimizi. Çoğu zaman aşk yaktı bizi, bu yüzdendir yaşımızdan 10 yaş daha yaşlı görünüyor olmamız. Yıpranmış duygular içinde kayboluyoruz işte her gün biraz daha.. Kimse sormasın diye kaçırıyoruz gözlerimizi, sessizliğimiz bile bu yüzden. Kendi halinde yaşayan birkaç kişiyiz işte; her zorluğu yenmeye çalışan ama bir türlü bunu başaramayan, her defasında her şeyin o ana kadar olduğunu düşünen ancak hayatın cilvesine kapılıp yeni bir umut var zanneden, ve her defasında da hayal kırıklığı yaşayan birkaç kişi.. Daha kötülerden örnekler verenler de oluyor elbette ancak, insan kendi acısı varken, başka acıyı pek göremiyor sanırım. Önceleri, yani çocukken eskaza yaşamış gibiyiz mutlulukları. Şimdi ne zaman gülecek olsak, illa ki bir aksilik çıkıyor. Takmamak en doğrusu, tabi ki becerebilene. Gülmek de güzel şey, tabi ki içten gülebilene. Sevmek de güzel şey, çok güzel bir şey, ve tabi ki sevildiğin sürece.. Bazen soranlar oluyor elbette, "Hayat, sevgi ve aşktan ibaret mi size?" diye. Peki soruyoruz onlara; "Sevgi" olmazsa, gerçek saygı nasıl olurdu? "Aşk" olmasa Mecnun Leylâ'ya nasıl vurulurdu? "Aşk", gerçeğini bulduğun zaman güzeldir, gerçek aşk seni yarattığı için güzeldir.. Falan filan.. Ne olursa olsun, tutunmaya çalışıyoruz hayata. Bir baltaya sap olamadık belki ama, dünya dursa, yüreğimizdekiler yaşayacak hep.. Kimileri çok rahat edecekler orada, kimileri huysuzlaşacak belki. Ama biz biliyoruz ki, öyle birileri var ve olacak ki orada, bizi yaşatmayacaklar huzurla. Biz hep, zamanı çalınmış bir saat gibi yalnız olacağız.. Biz hep, sahili olmayan bir deniz gibi, kendimizi dağlara taşlara vuracağız.. Sona vardığımızda, bir gülümseme bırakacağız bu dünyaya.. Ki bizi mutlu zannetsin ve öyle hatırlasın geride kalanlar..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

İçimde Bir Şehir Yanıyor

İçimden geldi sevdim,
Sevdim, mutluluğumu ellerine teslim ettim.
Bambaşka bir dünya içindeyken,
Coğrafyalarına düştüm senin.

Ayrı kaldı bir yanım senden,
Bir yanımda hâlâ benliğime bir özlem.
Çaresizlik oldu benim yolum,
Kadersizlikle dolup taşıtı şu heybem.

Ve kim olsa korkardı aşkının heybetinden,
Yüreğimi verdim, canımı yüzdü parmakların.
Gitmek, ölüme çare aramak gibiydi ben biterken,
Karanlıktaydım, yüzünü gözlerime ışık sanmıştım.

Bu ev bana soğuk, bu ev varlığında canımı yakıyor,
Bu dünya seninleyken acımadan kalbimi aşındırıyor.
Kim demişti sevince kanamaz kalbin diye,
Görsün şimdi hâlimi,
İçimde bir şehir yanıyor..

Cem Kamalı

İçindeyim Hayâllerinin

İçindeyim hayâllerinin,
Tam merkezinde duruyorum.
Geçemiyor düşlerin benden,
O yaz akşamüstülerin serin rüzgârı,
Benden esiyor yüzüne.

Unutamıyorsun,
Bir çividen daha beter çakıldım yüreğine.
Kabul etmiyorsun varlığımı, biliyorum,
Seni unutmaya yüz tuttu aklım,
Hafızamda kalan üç beş şey var yalnızca.
Sahi,
Sesini dahi hatırlamıyorum biliyor musun?

Biliyorum,
Sesimi dinliyorsun ara sıra,
Unutmak istediğini zannedip,
Her seferde taze tutuyorsun beni.
Yaktın her şeyi sözde,
Tam söndü derken varlığım,
Yeniden harlandı yüreğinde.

Mutlu musun?
Değilsin biliyorum,
Beni hatırlatan her şeyden kaçıyorsun,
Bazen kendinden bile.
Bütün sevinçlerin sokakta,
Bütün gülümseyişlerin,
Kapının hemen dışında kalıyor.
Aynalarda soluyor yüzün,
Ve yüzüne bakınca görüyorsun;
Yüzünde bir tebessüm dahi kalmadığını.

Yaşlanıyorsun,
En çok da bu acıtıyor içini,
Zamanı durduramıyorsun,
Çünkü sen,
Seversin her şeyi kontrol etmeyi.

Zaman akan bir su gibi, bazen hava gibi,
Ne tutmak mümkün yerinde,
Ne de kontrol etmek isteğinde.
Kahretme kendine,
Veda sözcükleri pek bir süslü gelir her seferinde,
Özgürlüğün şehvetine kapıldın biliyorum.
Ne de cazibeli değil mi özgürlük?
Neler değişti, neler kazandın,
Yüzün var mı anlatmaya?

Biliyorum,
Hiçbir şey yok yine elde avuçta.
Hayatın kontrolden çıkıyor görüyor musun?

Hâlâ bir bekleyiş içindesin.
Hayır, biliyorum,
Ben değilim beklediğin,
Gittiğine değmeli,
Budur yolunu gzlediğin.

Var mı içinde bir ümit?
Sevinlerin hepsi bir hevesti, geçti,
Hâlâ nefes alıyorsa ciğerlerin,
şadece bununla yetinmelisin.
Ömrüne kazılsın her şeyim,
Ve yakandan hiç düşmesin hayâllerim..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

İncindim

İncindim bugün bir sestem,
Bir haber geldi bir yerden,
Yüreğimi burktu, ezdi, eritti,
Gönlümün sakın akan sularını delirtti.

Bir acı göktü tam da şurama,
Herkes mutlu iken,
Benim neden hüznün doluyor odama?
Bahtım kömür karasına bezendi,
Artık beyaz sayfalar dost değil kefendi.

Çıkıyorum bir yola, gözlerin hiç yok artık,
Yorulmuştu gönlüm sırtlamaktan zamanı.
Artık apayrı trenlerde, apayrı bir menziledir yolumuz,
Tutunmaya bir ışık beklerken,
Sonunda koptu kolumuz.

Sen rahatsız olma, sevdan elden gidiyor,
Ah bu gönül yangını nefesimi kesiyor.
Acım hançer gibi saplandı kalbimin ortasına,
Bilmiyorsun,
Acı içinde acı çekiyorum her yanımda..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

İstikametim Sensizlik

Sonu meçhul bir yol duruyor önümde,
İstikametim sensizlik.
Bir Ay düştü gözlerinden geceye,
Yüzümün sen yanı bahar bahçe,
Ben ve gece,
Ölüm kadar sessizdik,
Bir iklime yüzlerce mevsimi sığdıracak kadar deliydik..
(CMK)

Cem Kamalı

İyi Ki Doğdun Ey Dost!

Her yeni yaşını,
Bin göz yaşı ile süsleyen Ey Dost!
Bugün senin doğum günün,
Kutlu olsun.

Yıllar yormuş canını,
Gözlerin ölür gibi bakıyor,
Bir liman lazım olsa yüreğine,
Kağıtlara sığınyor.

Ey Dost!
Bir yüce han değil bu dünya,
Ve sen,
Bundan evvel nasıl girdiyse yeni yaşına,
Bugün de girdin yeni yaşına!

Bu dünya yalan, bilirsin,
Bir dünya kurduk ki kendimize,
Sevda yoksunları ne bilsin.

Umut yoksulu,
Bir ağaç gölgesinde biriktik seninle,
Yüreğimiz doldu taşı.
Ve sen,
Bin yaş daha yaşlandın,
Ve ben,
Dostluğunun şarabından,
Bin yıllık bir yudum tattım.

Sözlerdeki mey daha güçlü biliyorum,
Ama olsun,
Bugün sen doğalı,
Binlerce yıl oldu..

Cem Kamalı

Kadınım

Kadınım..
Aşkı yüklen gel,
Bırak omuzlarıma,
Ben çekerim yükünü,
Sen koluma gir,
Yanımda yürü..

Cem Kamalı

Kadının Zarâfeti

Bir kadının zarâfetli olması için, yarı çıplak olması mı lazım gelir?

Hayır.

Bir kadının en büyük zarâfeti, iffetinden gelir..

(CMK)

Cem Kamalı

Kağıt ve Kalem

Yorucu bir kaç günün ardından, yine elimde kalemim.
Mecalsizce geziyor bomboş bir sayfa üstünde.
Birbirini özleyen iki sevgili gibi, özlemle sarılıyorlar birbirlerine.
Benim, hayatla pençeleşmelerim arasında sıkışıp kalıyorlar adeta.
Sorsan kaleme kağıdı, hayatın yükünü taşıyan bir sevda.
Sorsan kağıda kalem, o, içi dolu bir dünya.
Duygu selinde hapsolan bir rüya gibi, geziyor parmaklarımın ucunda.
Benimse gözlerimden akan yaşlar, damlıyorlar bir bir, o bembeyaz sayfaya.
Yüreğimin acısını, kalemim ve kağıdımla alıyorum.
Şalıyorum hepsini tek tek.
Özgürlüğe giden bir kuş misali, var gücüyle kaçıyor acılarım.
Kağıdım, kalemim ve içimde kopan fırtınadan kalma yağmurlarım,
Dökülüyorlar son satırlarımda.
Son sahnesinde hayatın, kan ağlıyor satırlarım..
(CMK)

Cem Kamalı

Kanlı

Çok saçmaladım, çok insanı kırıp döktüm, çok yaraladım, çok yaralandım.
Belki de yaralarımın öfkesiydi insanları kırıp dökmemin sebebi.
Öyle uzak düşler kurmamıştım ki ben.
Şarkılarda kaybetmiştim umudumu, insanlığımı almışlardı içimden.
Bir kurban gerekiyordu her şeye, ben olmuştum.
Bir türlü bitmeyen bir acının son taşıyıcısı, son yokoluşuydum.
Ben bitersem acılarda bitecek.
Ben bitersem, yılları rahatlayacak insanların, içlerinden bir fazlalık gidecek.
Öyle yoğun ki hislerim, bulutları kışkandırıyor içimdeki bu sis perdesi.
Seri kanlı bir çok mektup var odama dağılmış halde duran.
Hangisine dokunursam ellerim yanıyor, bırak dokunmayı, hangisine ilişirse gözlerim,
içlerinde kan çanağı patlıyor.
Bu bir cinayet, fotoğraflarımız kan içinde.
Hâlâ oluk oluk kan akıyor yüreğimden, sen kanaması geçiriyorum, pıhtılaşıyorsun
bedenimin her yerinde.
Ve sen dolaşımını yavaşlatıyorsun.
Yüreğimden yağıyor bu gece tüm yağmurlar, biraz acı kokuyorlar, biraz da kana
bulanıklar..
(CMK)

Cem Kamalı

Kardelen

Tırnaklarımla geldim bu karlı tepelere,
Bir kardelen çiçeği alıp,
Sana geleceğim..
(CMK)

Cem Kamalı

Kaybettim

Kaybediyorum seni,
Hayatla girdiğim en büyük iddiaydın oysa.
"O benim! " dedim,
"Ellerinden koparırım! " dedi.
Kaybediyorum seni,
Güvendiğim yamaçlarına ayrılık yağdı dağların.
Ellerim, koptu kopacak bileklerimden,
Kanım dökülmek üzere.
Kaybediyorum seni,
Aşkın sifitahını seninle yapmıştım oysa!
İlk iddiası sen oldun güvenimin,
Gittiğin günden beridir ateşi düşmedi yüreğimin.
Kaybettim seni,
Ortaya bir yürek koymuştum oysa hayata karşı.
Artık toplayamıyorum cesaretimi,
Uçtu gitti solumdan, kaybettim yüreğimi..
(CMK)

Cem Kamalı

Kekeme Heceler

Konuşamıyorum,
Dilim tutulmuş gibi bekliyorum heceleri.
Dile getirmek istediğim,
Ancak getiremediğim bir şeyler var içimde.
Anlatmam lazım,
Atmam lazım bu toz tutmuş düşünceleri aklımdan.
Gururdan değil suskunluğum,
Aksine korkudan lâl oldu dudaklarım,
Parmaklarıma dahi hükmedemiyorum,
Yazmıyorlar.
Yazmıyorlar demek yanlış olur belki de,
Yazamıyorlar.
Ne, paslanmış harfleri bir araya getirecek kadar güçlüyüm,
Ne de anlatacak kadar cesaretli.
İnsanın en zayıf olduğu şey,
Gerçekleri görmektir.
Bir anlatabilsem,
Belki de,
Canınız yüreğinize yetmez.
Ya da bir fıkra gibi mi gelir,
Bilmiyorum..

Ah bu talihsiz başım,
Hep en çıkmazına girdim hayatın,
Kendim ettim kendim buldum,
Bir sıcak yuva ararken,
Sokaklarda kayboldum.
Ah başım,
Akla ziyan düşünceleri başıma saran,
O acımasız, o vahşi zamanın,
Altı boş, yolu yok olan bir hasretine düştüm.
Boşu boşuna yandım, yoruldum,
Dilimde derman kalmadı,
Ayaklarımda kuvvet,
Gitmek istesem gidemiyorum,
Kalmak istesem,
Buralar ateşten gömlek.
Anlatmam lazım ama yok,
Yazmak istesem hecelerim tükenmiş korkudan,
İncitmekten korkuyorum esasen,
İncinmekten yana bir korkum yok,
Kırılacak bir yanım kalmadı zaten,
Darmadağınım.
Bu sessizlik, esaretinde tutuyor beni,
Bu sessizlik beni öldürecek,
Dertte bırakacak kalbimi,
Mezara götürecektir..

Cem Kamalı

Kelâm 1

Yağmurun biriktiği çukurlardan ayna yaptım kendime,
Ay ve ben, senin için güzel görünüyoruz bu gece..

Cem Kamalı

Kelâm 10

Ruhunu Allah'a, yüreğini bana emanet et..

Cem Kamalı

Kelâm 11

Art niyetlerini suistimal edip, seni aşka buladım, bu kabahat ise cezama razıyım..

Cem Kamalı

Kelâm 12

Aradan yıllar geçti,
Ama seninle hâlâ ilk günümdeyim..

Cem Kamalı

Kelâm 13

Avuçlarından öpüyorum seni,
Benden bir selâm söyle yüreğine..

Cem Kamalı

Kelâm 14

Delirmemek elde mi;
Sen oradasın,
Ve ben binlerce Őir uzaktayım senden..

Cem Kamalı

Kelâm 15

Emir komuta Allah'ta,
Biz birbirimizi sevmekle yükümlüyüz..

Cem Kamalı

Kelâm 16

Yüreğine Fatih olmaya geldim,
Benim İstanbul'um olur musun? ..

Cem Kamalı

Kelâm 17

Körü körüne bağladım Őirleri sana,
Heceleri başka birine ıkmıyor hiç..

Cem Kamalı

Kelâm 18

Aramızda yollar var diye gurbetteyiz sanma,
Bir Güneşle selam gönderirim gözlerine..

Cem Kamalı

Kelâm 19

Beni bir tek sen anladın..
Ya da ben öyle anladım..

Cem Kamalı

Kelâm 2

Artık, gökyüzünde bulut belirse, senden biliyorum,
Gözümde damla damla akıp, bende tükenmeni diliyorum..
(CMK)

Cem Kamalı

Kelâm 20

Bir temmuz sıcağında, oruç vaktinde gelmişti..

Cem Kamalı

Kelâm 21

Gönül koyma bana, yoksa yağmur topraktan semâya yağacak..

Cem Kamalı

Kelâm 22

Ayağını sürüyerek gelmişsin belli ki;
Dünyanın acıları bereketlendi..

Cem Kamalı

Kelâm 23

Ben kaç defa yıkıldım, kaç defa yara aldım biliyor musun?
Bende bir yara bırakmaya çalışma,
Kabuk bağlayan yerim yok henüz! ..

Cem Kamalı

Kelâm 24

Yerim yalnızlığa nazır, sevdaya uzak..

Cem Kamalı

Kelâm 25

Bakışları bir anne şefkati kadar dolu doluydu oysa.. Ama o, cenneti değil, cehennemi almıştı ayaklarının altına..

Cem Kamalı

Kelâm 26

Canımı güncelle de yeni acılar gelsin..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Kelâm 3

Bulutlar yükleniyor yağmurları,
Yere düşen her damla, kirpiklerimde patlıyor..
(CMK)

Cem Kamalı

Kelâm 4

Hayat sen tadında yaşanınca güzel..

Cem Kamalı

Kelâm 5

Gözlerimden tut, Kalbine sürükle beni..

Cem Kamalı

Kelâm 6

Yüreğın bana, gözlerin Allah'a emanet..

Cem Kamalı

Kelâm 7

Öyle çok özledim ki gözlerini,
Yokluğun canımda tütüyor..

Cem Kamalı

Kelâm 8

Öyle bir severim ki seni, ağaçlar dört mevsimde tek bir yaprak bile dökmezler..

Cem Kamalı

Kelâm 9

Yokluğunu ayaklar altına aldım, varlığın gönlüme baş tacı..

Cem Kamalı

Kırık Umutlar

Yüreğimde bir sızı var,
İnceden bir yağmur yağıyor.
Gözlerimde biriken yaşlar.
Umudun kırık dökük kalıntıları, biraz da olsa teselli ediyor.

Günleri ağlamaklı yaşıyor gözlerim.
Ne hayatın elinden tutuyor ellerim,
Ne de koşmaya mecalim var,
Kanıyor dizlerim.

Bir çocuk gibi ürkek,
Bir kuş gibi çarpıntı dolu kalbim.
Susuz kaldığım vakitler de oluyor,
Bir sevda yangınından kalma yaralarımda.
İçin için acıtıyor,
Ne kapanıyor ne de kabuk bağlıyor.
Hani her gün biraz daha derinleşiyor sanki,
Battıkça hayatın iğneleri.

Izdırap, acı, öfke ve keder dolu bakışlar var şimdi.
Nefret kokan yaşlar döküyorum yatağımda.
Yorganaltı ağlamalarım boy gösteriyor aykaranlığında.
Solgunluk yüzümde kalıyor,
Gülümsemelerim hep bir hatıra.

Bir kaç fotoğraf karesinde bırakmış gibiyim mutluluğu.
Sanki uzaklarda bir yerde unutmuşum umudumu.
Az da olsa, kırıntısı da olsa vardı gözlerime ışık yakan umutlar.
Umutlar tükenmiş,
Gözlerim görür olmuş sonsuzu.
Cehennem misali bu şehir,
Yakmış, kavurmuş umudumu, mutluluğumu..
(CMK)

Cem Kamalı

Kibir

Kibir ile varılmaz hiçbir mutlu sona,
Hepimiz gireceğiz birgün bu toprağa,
Kalp dediğin beyaz bir sayfadır,
Çabuk kibirlenir,
Hâkimiyet sende değil Râbbin'dedir.
Senin kibrin aşmış boyunu,
Söylesene derdin nedir?
Bak,
Görüyor musun gökkuşağını?
Ya bulutları,
Ya gökyüzünü?
Her yerde bir kudret yağmuru var.
Ya sen nesen?
Senden büyük Allah var,
Bilmez misin?
Ki göstermelidir inancın senin,
İmân dedin mi durur esasında kibir,
Sendeki bu korkunç karanlık nedir?

- Cem KAMALI

Cem Kamalı

Kimse İçin Şair

Kimse için Őair, kimisi için de acı dolu bir Őehirim ben. Kağıda dűŐen bir kalemim kimi zaman da. Sessiz çığlıklar duyuyorum Őehirlerde, acı çekenler, kahkahalar, yalnızlıklar.

Ve aklıma dűŐüyor, gűnűl ile harmanlıyorum aŐkı, her cűmle gitgide sana çıkmaya baŐlıyor. nűnű alamıyorum yađmur gibi yađan duyguların.

Çok inanmıŐtım her Őeye, seni çok sevmiŐti yűređim. űnkű ben sana acının menbaından çıkıp gelmiŐtim. Őimdi ne zaman açacak olsam ađzımı, içimden bir ses artık hiç konuşmuyor.

Neyse ki lűm geldi aklıma. Artık vazgeçer gibiyim senden. Senin yolun O'na çıkıyorsa varlıđın baŐım űstűne, eđer O'na çıkmıyorsa yolun açık olsun.

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Kundaklama

Bal vermez oldu arılar, çiçekler bahara küstü. Kalbimi kundakladı her gelen, içim harabeye döndü..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Kurtar Bizi

Öyle bir an da gel ki;
Duyduklarım, gördüklerim, gözlerim, nefesim, inkâr etsin sensizliği.
Ardından hiç ağlamadı saysın gündüz geceyi.
Geçmişe dair tek bir iz, tek bir çizik görmek istemiyorum yüzünde,
Ne kadar tüketse de zaman bizi, tam da tükendiğimiz an da gel,
Bir kahraman ol, kurtar bizi..
(CMK)

Cem Kamalı

Mânâ 1

Zahîri unut, mânâdan bir yokluk seç kendine,
Bu kibrin niye?

Elinde olan ne varsa sana birer emanet,
Sanma ki padişahı olacaksın bu dünyanın ilelebet.

Mazlumlara aç kapını, zulmedenlere edenlere değil,
Mahcubiyet sarsın da gönlünü, bir tek O'na eğil..
(CMK)

Cem Kamalı

Memleket Gözlüm

Memleket gözlüm,
Vatanıma ait bir şeyler var bakışlarında,
Yüreğın toprak kokuyor,
Ellerinde kına,
Saçlarını örmüş de öyle gelmişsin bana.
Yüzün utancını gizleyemiyor,
Ellerine dokunamıyorum ellerim yanıyor,
Sevdam sana mahsus,
Kalbim diyorum işte,
Kalbim bir sana yanıyor..

Cem Kamalı

Menzil

Aşındırılmış bir asfalt kokuyor burnuma,
İçimden yanına yolculuk var yine.
Peki ya sen,
Kimi istikamet tuttun kendine?
Seni bulamıyorum, yoksun yerinde,
Yoksun ve yine yalnızlığı dost edindim kendime.
Dönüp dolaşıp,
Yine varıyorum menzile..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Menzil Hüzün Demektir

Adım adım geldim bu zamana,
Hayatın merdivenlerini tek tek çıktım.
Hâlâ onlarca hüzün bekliyor beni orada,
Menzil demek, hüzün demektir;
Allah ile kul arasında..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Mesafeler

Sabaha karşı saat yokluğunu beş geçiyor,
Hava sıcak ama,
Mesafeler soğuk..

Cem Kamalı

Mevsim

Burada mevsim hiç değişmiyor,
Hep sonbahar var,
Ve gidenler,
Ve kalanlar,
Ve bitmeyen yolculuklar.
Merak ediyorum,
Orada nasıl havalar?..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Mutluluk

Artık, mutluluk, sözlerini anlamadığım yabancı bir şarkıya konu oluyormuş sadece;
Nerede ve ne zaman var, belli değil, bilmiyorum..

Cem Kamalı

Nazende Sevgilim'e Şiir

Kalbinin kıvrımlarında geziyorum kadınım,
Yüzünde zarif ve asil bir gülümseme,
Boynunda ince bir kolye,
Saçların tüm edasıyla yansıyor güneşe.

Ey benim güneşi kışkıandıran nazende sevgilim,
Feda olur parmaklarım sana,
Bir seni yazarım.
Bir kağıda çizerim nazını,
Ve kurban olurum varlığına;
Seni Bana Yazanın..

Cem Kamalı

Neden?

İnsanlar biçim biçim.

Kim neye değer bilemiyor insan.

Hayata bir kez geldiğimizi bile bile, bir başkası için acı çekmek aslında ne de saçma.

Her gelişinde aklına, bu kıpırdama, bu heyecan ve korku neden?

İnsan nereye kadar dayanır, nasıl kurtarır kendini bu bilinmezliklerden?

Birileri hayatı boşverebiliyorken,

Bizlerin acılarla boğuşması neden?

(CMK)

Cem Kamalı

Okyanus

Gözlerini kapat, ellerimi kalbine koyacağım,
Bir okyanus fırtınası esecek saçlarında,
Yaralarına merhem olacağım.
Dudaklarından dökülmek istiyorum,
Aşkın yanında adımları zikret,
Seni öyle çok seviyorum ki,
Varlığın dünyama nimet..
(CMK)

Cem Kamalı

Okyanus 2

Derinlerde bir yerlerde göz bebeklerin,
Sanki dünyayı izliyorum içlerinde.
Okyanusları kucaklayıp da gelmiş gibisin..
(CMK)

Cem Kamalı

Okyanuslar Biliyor Kalbimi

Çöllerde seyyah oldum, göllerde balık,
Kartal oldum bir zaman, gökyüzünü fethettim.
Gök, yüzünü fethetti,
Gör gözümü, yüzünü nasıl seyrettim.

Burada ben varım ama sen yoksun,
Sen yoksan buralar bana ateş olsun.
Sen oradasın, çağır şimdi yanına geleyim,
Ya da toprak at üzerime, varlığına can vereyim.

Aynı denizde doğmuşuz, okyanuslar biliyor kalbimi,
Kalbimi ayaklarına köle ederim, sen bir kelâm et yeter ki.
Şavaşım seninle değil, seni benden çalmak isteyen herkesle,
Ömrümü harcayacağım eğer,
Sen bana gelmezsen..
(CMK)

Cem Kamalı

Oysa ki!

Sen, hiç sevmemişsin galiba beni.
Sevseydin eğer, çekip gitmezdin öylece.
Sevseydin eğer, ardın sıra yalnızlığı bırakmazdın bana böyle.
Oysa ki ne çok sevmiştim seni,
Baktığım her yüzde sen, duyduğum her seste sen vardın.

Görmüyorda insan bir başkasını.
Bir cam kırığı gibi battın yüreğime,
An geldi, ezip geçtin bir hain gibi.
Sanki, düşmanın görüyordun beni.
Oysa ki ne çok sevmiştim seni,
Soluduğum havada sen, içtiğim suda sen vardın.

İnsan çekip gitmelere alışıyor da,
Nasıl yüreğin dayanıyor,
Bir başkasıyla, karşıma çıkmaya.
Hiç mi sızlamıyor için,
Hiç mi sevmedin,
Hiç mi gönül vermedin?
Oysa ki ne çok sevmiştim seni,
Uykularımda rüyalarımıydın sen, gündüz odama vuran güneşim.

Şimdi, rahat mısın başka ellerde?
Bende bulamadığın huzuru buldun mu?
Beni sorarsan, sevmiyorum artık seni.
Gönlün rahat olsun yabancı ellerde,
Aramıyorum da artık, düşünmüyorum da.
Bir gün kan ağlayacak olursan benim uğruma,
Boş ver, ağlama.
Yine de, yine de kıyamıyorum sana.
Oysa ki, sevmiyorum artık seni.
Nefret bile edemiyorum,
Öylesine hissizim ki şimdi.
Aslında acımıyorum da sana,
İyisi mi, ağlamak istiyorsan,
Kan dökülene kadar ağla.
Sen ağla ki, benim yıllarım rahatlasın,
Ağladığını duydukça.

Verdiğin acıların hesabını sordukça hayat,
Yaşattığın o karanlık anların acısını çektikçe sen,
Ben rahat uyuyacağım yatağımda.
Suskunluğumu koruyacağım yine yaşananlara.
Eğer bu gün de sabah olacaksa,
Selamlar olsun,
Yine sensiz uyandığım o mutlu sabaha..

Cem Kamalı

Öldür İnsan! - Ankara Katliamına..

Öldür, ey insan sıfatına bürünmüş mahlûk!
Öldür ki masumları,
Öldür ki çocukları, bebekleri,
Taş kesilmiş kalbin,
İyiden iyiye kanlansın!

Birgün bedenine vuracak bir gazabın ateşi,
Bir Gargat Ağacının ardına sığınacaksın,
Ama boş!
Ama nâfile!
Ne kadar eğsen de yüzünü yere,
Gök yağacak üzerine!

Ey lânetlenmiş, insan sıfatına bürünmüş mahlûk!
Bir bebeğin, yüzünden korkacaksın!
Bir çocuk, parmağıyla,
Bir anne, gözleriyle,
Bir baba, dişleriyle gösterecek seni!
Ve yer,
Ve gök,
Ve ağaçlar,
Ve kuşlar,
Ve biz,
'Eşhedü! ' diyeceğiz!
Biz, 'şahidiz! '..

Cem Kamalı

Ömür Karası

Benim rengim sende kirli beyaz,
Şenin rengin bende ömür karası.
Ömrüme kazınmış olan en güzel duamsın.
Sana niyet ediyorum her gece,
Her sabah sana amin diyorum.
Her çiçek senle güzel,
Her bahar ilk sende ışkın verir.
Sen olmazsan eğer başıma bin türlü bela gelir.
Yaralarımından tut beni ve sana getir..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Özledim

Gittiğinden beri ağaçlarda yaprak dökümü var,
Şimşekler çakıyor, yıldırımlar düşüyor,
Toprak kokuyor bedenim.
Hem sana bir sır vereyim mi kadın,
Seni bir tek gök ve ağaçlar değil,
Ben de özledim..
(CMK)

Cem Kamalı

Özledim Seni

Yalan söyledim sana,
Evimin perdesini aralayıp görünmeden izledim geleceğın yolları.
Hiç özlemedim sanma,
Ezberledim yoluna serilen tüm arnavut taşlarını..

Cem Kamalı

Özlemler

Özletme kendini, yine gel,
Yolunu gözlüyorum pencereden.
Beni unutma tek bir kere de,
Özlemler arsızlaştı bu gece de..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Özür Dilerim

Seni anlamadım hiç,
Sorun bende idi, evet haklısın.
Bir duman sarar evimi,
Kemiklerimi kırıp ateşe atarım.
Gözlerinle görmesende canımı dişime takarım,
Seni kaybetmeye değil de,
Kendimi unuttuğuma yanarım.
Yalan mıydı onca sevgi dolu hatıra,
Kalbine giden yolları teğet geçiyorum.
Bu yüzden anlamadım seni biliyorum,
Kalbin sevmese de gözlerin gördü, seviyorum.
Bir hiç oldum artık dudaklarının nemli yerlerinde,
Adımı da unutmuşsun kalbimi bıraktığım o yerde.
Pişmanlık değil bu içimdeki, yokluğun bana ağır,
Şimdi nerede kiminlesin, bir ses ver şu dumanı dağıt!
Sen benden kopup gittin bilmediğim yerlere, yanarım,
Çaresizlik içine düşmüş, sokaklarca içen bir dilenci kadarım.
Şimdi söyle kadın, böyle mi gelmeliydi gelecek hatıralar?
Kapanmadan tekrardan mı açılacaktı bu bendeki sargılar?
Kalbim yokluğunu belki affeder ama,
Ne çare,
Geçmek bilmiyor varlığında açtığın bu yaralar..
(CMK)

Cem Kamalı

Rahmet

Yağmur titriyor kirpiklerine değmekten,
Dağılmaktan korkuyor,
Aşktan ve sevgiden.
Nür içinde yağarken,
Öyle ansızın,
Öyle birden,
Sevmekten korkuyor.
Toprağa kokunu çilemiş,
Ağaçlara yaprak döktürmüş,
Üzerine geceyi örtmüş,
Bir hayli yorgun,
Bir hayli soğuk,
Gecelerden daha kara,
Karadan daha görünmez,
İçinde binbir acıyı taşıyan bir gemi,
Yağmur..
Yağmur yağıyor bir şehre,
Sen bir elinde yediverenler,
Diğer elinle terkedilmişliği tutarak,
Yürüyorsun onulmaz iklimlere.
Bir iklim ki; yüzüne değip göklere esen,
Ve sen,
Bir elinle gülleri taşıyorsun,
Diğer elinle dikenleri yazıyorsun.
Akıbeti acı olacak bu yalnızlığın,
Yağmur yağıyor bir şehre,
Haberler hiç iyi değil,
Bu kez gurbetin değil,
Gecenin kokusunu sürüklüyor ciğerlerine.
Sen yürü geceye,
Gözlerinden süngüler fırlasın,
Kamasını çekmiş tüm yıldızlar,
Canına kastediyorlar.
Parmak uçlarında yürü heceleri,
Kimseler duymadan,
Yoluna çıkanlara aldırmadan,
Bırak yağmur yağsın üzerine,
Bırak ıslansın yüzün,
Yağan gözyaşın değil, yağmur olsun bu şehre.
Ayak izlerinden varacağım yanına,
Yakalanmadan bu kör karanlığa,
İçimi bir kenara bırakıp,
Bir yüreğe bürüneceğim.
Bir elimde papatyalar olacak,
Ve diğer elime,
Yüzünden çalacağım gülleri,
Bir salkım üzüm koparacağım ellerinden,
Ve kadere mahkum edeceğim kendimi..
(CMK)

Cem Kamalı

Refakatçi

Canımı dişime taktım,
Müsaadenle bu gece de yanacağım!
Zoraki de olsa güleceğim,
Hatta kor da olacak içim ama sen,
Refakatçim olur musun yine de benim?

Cem Kamalı

Sabah Güneşi

Savunmasız, yorgun,
Bir o kadar da umutla dolu yüreğim.
Her sabah güneşin saçlarına,
Hatta tam kalbimin üstüne doğacağı umudu,
Gelip dikiliyor karşıma.
Beni alt ediyor,
Hayâl kırıklığı ile doldu taşı ceplerim.
Urperiyor bir an da içim,
Bir titreme çöküyor,
Bir yumruk oturuyor göğsümün orta yerine.
Gecenin sessizliği,
Bir yandan da hüznü geliyor üzerime.
Sabah olmak bilmiyor böyle zamanlarda,
Öyle uzun zaman oldu ki görmeyeli;
Sabahın o can veren ışıltısına şahit olmayalı.
Kuşluk vakti gelmeden yeniden başlıyor gece,
Rızkım kapalı.
Bir mermer soğuğu değişiyor başıma,
Bir toprak kokusu geliyor buram buram.
Beklediğim sabah güneşi vurmuyor toprağın altına,
Göremeyişlerim bundan..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Sabır Çekiyorum

Kalbimin ortasında volta atıyorum,
Elimde tesbih,
Sabır çekiyorum yokluğuna.
Bugün de sabah oldu,
Sen hâlâ yoksun.
Hem hiç yorulmadım beklemekten,
Birgün geleceksin,
Ve bahar bahçe olacak bu ev..

Cem Kamalı

Sağır

Gözlerimden terliyorum yokluğunu,
Kanı kesiliyor dudaklarımın,
Kalbim duymaz oluyor kimseyi..

Cem Kamalı

Sahtekâr

Ben ona bir sustum,
İğne gibi batmış ki o suskunluğum,
Günlerce benden nasıl nefret ettiğinden söz etmiş.
Sonrasında ise arkası kesilmeyen yakarışlar nüksetmiş..
(CMK)

Cem Kamalı

Saklan Gönül!

Gönül paramparça, gönül hicran,
İntihar etmeden önceki son dakikam.
Dayan gönlüm, kapına uğrayacaklar,
Daha üzerinden geçecek adımları var.
Kıyılarında gezecekler biraz,
Kan akıtacak bir sevda arayacaklar.
Saklan gönül!
Sadece bir dakikamız var!
Haydi saralım birbirimizi,
Beraber öldürelim her şeyi.
Geçtiğim yollardan gel,
Baştığım yerlere bas,
Yalnızca, yalnızca bir dakikamız var.
Sonrasında ya hüsrân diyârında çığlıklar,
Ya da nurdan yaratılmış bir semâ var..

Cem Kamalı

Sana Geliyorum

Aldım biletimi,
Yalnız başıma,
Sana geliyorum.
Ne bir arkadaş,
Ne de bir polis.
Ne bir eşya,
Ne de bir gurur.
Hiçbir şey olmadan,
Acıları uyandırmadan,
Ve nerede olduğunu dahi bilmeden,
Düştüm yollara,
Sana geliyorum.

Yanına geldiğimde,
Asfalt kokacağım,
Ki en iyi,
Sen bilirsin bu kokuyu.
Ben,
İlk defa terk ediyorum bu şehri.
Şeritleri bileklerimde göreceksin,
Bu kez beyaz olmayacak,
Seni yazmam için mürekkep gerekti,
Nasıl ki kanla yazılmışsan yüreğime,
Kağıtlara da kanla yazdım seni.

Korkma beni görünce,
Tanıdığın o yüz yok ama,
İçim hâlâ aynı.
Nefesimi duysan anlarsın;
Hâlâ seni yaşadığımı.
Çünkü ben sen oldum,
Kalmadım kendimden,
Doldun taşın,
Tek bir parçaya yer kalmadı.
Hatta,
Hatta öyle çok sen oldum ki,
Elimden düşürmüyorum kendi resmimi.
Ve biliyorum ki artık,
Senin yerine de,
Ben özlüyorum kendimi..

Cem Kamalı

Sana Hayran

Birgün ziyaretime geleceğini biliyordum,
Çünkü ne zaman bir aşk bulsan kendine, yapamıyorsun.
Çünkü sana hayran değil hiçbiri,
Ve hiçbiri ısıtmıyor ellerini.
Hangisinde denediysen aşkı, tadına varamadın,
Çünkü en büyük aşkı da, en büyük hayranlığı da, bende yaşadın.
Şimdi dönme geriye, seni temizlemekle bir ömür tükettim.
Her bulduğun aşka bırak her şeyini,
Çünkü beni de yeterince kirlettin..

Cem Kamalı

Sana Yetim

Sen yoksuluyum ben, sana yetimim, sana öksüz, sana aç, sana susuz.
Farkındayım, yıkmam gerekiyor içime inşaa ettiğim tüm şehri.
Ayakta tek bir bina kalmamalı,
İçimin enkazı öyle büyük olmalı ki,
Geri döndüğünde gurur duymalısın eserinle.
Kaç parça bıraktım biliyor musun yürüdüğün yollara?
Her an ayrı bir saç telimi yolup bıraktım yıllara.
Bir yürek havli ile fırladım her telefon sesine,
Her kapı çalınışında koşarak gittim açmaya.
Hiç gelmedin, hiç de gitmedin aslında.
Ben yıllar yılı sana öksüz, yıllar yılı sana yetim, sana susuz..
(CMK)

Cem Kamalı

Sen Artık Benimsin

Neler yaşadık, neler geçti ömürden.
Onca badire atlatmışken, seni kimseye yâr etmem..

Sen artık benimsin.. Ötesi ölüm..
Bir başkası yan gözle baksa sana, öldürmekten beter olur öcüm..

Her tanesine hasretim saçlarının, her telinde ayrı bir hatıra..
Bana gelmediğin her yeni gün daha büyük bir zulüm bana..

Şairleri sustururum; adım dökülse öylesi bir aşkla dudaklarından..
Şevdayı da alır gelirim sana, sensiz dönmem kapından..

Gözlerine sürgünüm, gözlerin benim sabah güneşim..
Sen yanımda yokken dudaklarıma hiç değmiyor ışıkları güneşin..

Cem Kamalı

Sen Beni Yaz Ben Seni

Bu kez duygularımız değil, hissizliğimiz karşılıklı,
Ben sana sen bana sunduk ayrılıklı şıkları.
Dalgaları, boyunu geçiyor arsızlığının,
Kim kimden gidiyor da ben böyle karışığım.

Bir elinde kaşığın, büyük lokmalarla bitir beni,
Bir elinde bıçağın, kanımı akıttıka buluyorsun kendini.
Ben kendimi, sen de beni kaybediyorsun da,
Hiç mi uslandırmıyor bu kayıplar yüreğini?

Ben seni kendime tek geçerim,
Cansızlığım nmde, Ay'dan bir krater seçerim.
Uyurum Güneş'in işığında, kavrulurum da biraz,
Hiç olmazsa hiç bitmez bu kez bu yaz.

Sen beni yaz, ben de seni,
Seni yazarken ölümlerden ölüm seçerim.
Acıtmam canımı, canın benim canım,
Acıtırsam canını, yüreğimden kanarım.

Gözlerime vurur yağmur, yanaklarımda toprak kokusu,
Topraktan yaratılmış bir bedene çok değil mi yağmurun korkusu?
Sen hiç zlme, ben çekerim bu ah-ı diyarı,
Gözüm gözünde tutulursa delicesine kıskandırır bu Ay'ı..
(CMK)

Cem Kamalı

Sen Kokuyor Gece

Güneş, senin için ayrı, benim için ayrı doğuyor artık.
Öylesine soğuk ki, senin ekseninden çıktığımdan beridir hiç ısıtmıyor toprağımı.
Ağaçları yeşertmiyor, çiçekler döktü tüm yapraklarını.
Geceye uzanıyor ellerim.
Hiç merak ettin mi, geceyle bu kadar derdim neydi benim?
Gece; yokluğun kadar sessiz.
İçim gibi; zindan karanlığı.
Biz gibi; ıssız, yerinde yeller esen.
Ve her gece; tenin kokuyor bu ev,
Bu yatağın sen yanı hep sıcak,
Hep sen kokuyor.
Apayrı şehirlerde soluyoruz artık hayatı,
Bir sabah ayazı var soluduğum bu hayatta,
Öyle soğuk ki..
Üşümekten kesiliyor soluğum,
Gözlerimin feri soluyor.
Öyle bir gecedeyim ki yine,
Buram buram sen kokuyor..
(CMK)

Cem Kamalı

Sen Say Ki

[...]

Şimdi sen sanma ki ben bir başkasını sevmeyeceğim, sanma.
Şimdi çıkıp sahile, denize aşık olurum, giderim karadenize, yeşile aşık olurum,
Giderim anadoluya, toprağa aşık olurum, kuşa aşık olurum.
Sonra bir esmer kız daha çıkar karşıma, ona aşık olurum.
Sen sanma ki, seni bekleyecek bir ömür bu yürek.

[...]

Sen say ki, ben seni hiç sevmedim...

Cem Kamalı

Seni İçime ektim

Ömür, uçsuz bucaksız bir deniz,
Saçlarından süzölen bir özgürlük ığlığı.
Sevdam,
Bir bebeğin avuğları kadar temiz,
Açlığı kadar yaralı.
Gözlerim kapalı buldum seni,
Açtım, sevdim,
Toprak kokusuna bezenmiş avuğlarına uzandı kalbim,
Seni içime çektim,
Gün değdi parmak uçlarına..
(CMK)

Cem Kamalı

Seni Özledim

Seni özledim,
Bir sahil boyunda, ayaklarımı kuma gömer gibi gömülerek içime.
Gözlerin, alırken beni benden,
Araya giren yollar aldılar gözlerini gözlerimden.
Uzun süren bir ayrılık, bir yara tadı veriyor yüreğime.
Yok, olmuyor, sabrı kalmıyor gün geçtikçe yüreğimin.
Bir dağ gibi yığılıyor özlemin içime.
Suskun ve bir başına yürüyorum şehrin kalabalık sokaklarında.
Bir şehir-i yalnızlar diyarından,
Sana yolluyorum tüm özlemlerimi..
(CMK)

Cem Kamalı

Seninle Her Menzile

Dipdiri, kalın gövdeli,
Dört bir yanını yeşillikler,
Dallarını çiçekler saran,
Heybetli bir ağacın altında,
Nasır tutmuş ellerimde bir tas su ile,
Güneşin o yüzümü yakan sıcaklığında,
Rüzgârın saç diplerimi tıpkı ellerin gibi,
Karıştırdığı bir vakitte,
Seni bekliyorum özlemle.
Kendiliğinden gelip,
Gönlüme konan bir kuş var.
Sevmenin ferahlığını hissediyorum göğsümde,
Ayaklarım her an hazır bekliyor tebdile,
Gel, mekânı gel sen seç!
Yürümeye varım seninle her menzile!..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Senle Bitiyor

"Ben" diye başladım birçok şiire evet. Kendimden bahsetmek istedim biraz. Ama fark ediyorsun değil mi, "ben"le başlayan her şey, "sen"le bitiyor..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Seri Katil

Bir seri katilim ben, evet itiraf ediyorum. Devamlı bir aşkı öldürürüm içimde. O doğar ben öldürürüm, o doğar ben öldürürüm, o doğar..
Bilmem kaç katil daha var aranızda..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Sevdiklerinize Gülümseyin

Sevdiklerinize gülümseyin. Seviyorsanız sevginizi hissettirin hem de hiç durmadan. Zaman, bildiğiniz en hızlı akan nehirde, bildiğiniz en yüksek şeleden dahi daha hızlı akıp tükeniyor. Birkaç saniye öncesi, anı defterine geçiyor. Geri alma şansınız yok. Alıp verdiğiniz nefesi dahi tekrarlama şansınız yok. Kalp kırmayın. Kırılan kalbiniz ise izin verin sevdiğiniz toparlasın. Birbirinize yardımcı olun.

Düşünsenize; bugün o en sevdiğiniz yemeği son kez yediniz, içmekten keyif aldığınız o çayı son kez içtiniz, gitmeyi çok sevdiğiniz bir yere son kez gittiniz, en sevdiğiniz şarkıyı son kez dinlediniz, en yakın arkadaşlarınızla son kez kahkahalar atarak muhabbet ettiniz, eşinizin yüzünü son kez gördünüz, evladınızı son kez öpüp kokladınız ve çok sevdiğiniz yatağa son kez uzanıp başınızı yastığa koydunuz. Ve dahası bunları son kez yaptığınızdan haberiniz dahi yok.

Aynı şekilde sevdikleriniz de bunları yaşayacak. Sol yanınızda bir sızı hissetmeyeceğinizi mi sanıyorsunuz? 'Keşke'lerde boğulacağınız geliyor mu aklınıza? Keşke biraz daha vakit geçirseymdim, keşke gözlerinin içine bakıp gülümsemekten vazgeçmeseydim, keşke biraz daha koklasaydım, keşke sevgimi bir an bile esirgemeseydim, keşke kūs kalmasaydım, keşke.. keşke.. keşke.. Keşkeler çok acıtır insanı. Geri döndürmesi imkânsız şeylerin kurşunu gibidir keşkeler. Her keşke dediğinizde yüreğinizde bir kurşun yarası açılır.

Bu hayat sonsuz değil. Sonsuzluğa erişene dek sevdiklerinize gülümseyin. Ve dileyin; sonsuzlukta da beraber olmayı. Bu dünyada yüzünden, gönlünden bir gülümsemeyi, ufacık sevgiyi esirgediğiniz, bazen inatla bazen gururla ya da bazen farkında olmadığınız kibirle yüz çevirdiğiniz insanlar, öteki dünyada sizinle beraber olacak mı zannediyorsunuz?

Geç olmadan, güç olmadan, sevdiklerinizin kıymetini bilin. Bu Dünya ölümlü Dünya, geldik geçiyoruz heyhat! Geldik geçiyoruz.. Tıpkı kum saati gibi tükeniyoruz gitgide.. Ve düşününsenize, hatrınıza gelen, kulaklarınızda çınlayan ne hayallerimiz vardı her birimizin..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Severek Uğurlamak

Yılların yalnızlığı çökecekti;
Yıllar sonra omuzlarımıza.
Severek uğurlamak da bir başka hayata,
Ancak bize mi yakışırdı? ..

Cem Kamalı

Seviyorum Sadece

Beni bulmak istersen, ben kendi içimdeyim,
Geride bıraktığın kıvrımları kolluyorum,
Özlemleri kolluyorum ve eksildiğim anları.
Eksiltmiyorum seni, seviyorum sadece..

Cem Kamalı

Sığınmak Olur mu Ayrılığa?

Biz..
Birbirimize,
Bir bebeğin,
Annesine muhtaç olduğu gibi,
Muhtacız..
Ayrılık,
Olur mu,
Bebekle annesinde..
Anne kahrından,
Bebek annesizlikten,
Ya ölürlər,
Ya da tükenirler..

Yazık değil mi,
Sığınmak olur mu ayrılığa? ..
Etten kopar mı tırnak,
Bebek,
Annesinin sütü olmadan yaşar mı insan gibi,
Dünya,
Isınır mı güneş terketse kendini,
Ay,
Yanar mı dünya için geceleri,
Ay, kime gider güneş yoksa,
Et, kanamaz mı çağlayarak,
Dünya, buza dönmez mi,
İnsanlar, ölmez mi güneşsiz,
Bebek, yaşayabilir mi annesiz? ..
Söylesene kadın..
Sığınmak olur mu ayrılığa? ..

Cem Kamalı

Silahsız Ordu

İplikten ince bir şey vardı aramızda,
Muhabbet ile bağlandı gövdelerimiz.
Saç telinden tırnağa ezberledik birbirimizi,
Aynı gökyüzü altında,
Aynı dualarla,
Kilometrelerce uzaktan selâmladık hislerimizi.
Birbirini görmeyen insanlardık,
Gözden İrak, gönülden Filistin'dik.
Onların üzerlerine yağdı bombalar,
Bizim yüreğimizde patladı.
Çocuklardan Şam'lı bir ordu yaptılar,
Yakıp yıktılar şehadet yükselen her şehri.
Ama biz,
Sizin de ezberledik yüzlerinizi,
Şahit olduk,
Gördük, duyduk, hissettik.
Mahşer günü,
Koca bir "Eşhedü! " titretecek yeri ve göğü..
(CMK)

Cem Kamalı

Sonrasının Hikâyesi

Hiçbir şey değişmedi senden sonra. Farklı şeyler denedim, farklı yerler, farklı insanlar, farklı şehirler ve farklı sokaklar.. Ama olmadı, değişmedi hiçbir şey..

Nereye varmak istesem, bu kez insanlara değil, kuşlara sordum. Özgürlüğün simgesiydi onlar, bilirsin. Önüme katıp yürüdüm hep uzaklara. Karanlık bastığı vakit, hep aynı yerde buldum kendimi, darmadağın bir oda ve tam da o kırmızı koltukta. Gece yarıları benimdi artık, oturarak uyuya kalıyordum, başım yastığa değmez olmuştu. Ağlayarak uyanıyordum; gece yaralarında..

Bir ateş yanıyordu gönlümün orta yerinde, duman kaplamıştı her yanıma. Üşüyordum, yalnızlık tam da damarlarımdan tutmuştu beni. Duvarlar soğuktu ve üzerime düşüyordu sanki tavan..

Bahtımın karası çarpmıştı yüzüme yokluğunu. Saat ilerledikçe gün aymıyordu. Tam aksine, kararıyordu her şey..

Yemek yemeyeli saatler, yok yok hayır, günler olmuştu. Galiba, hafızamı kaybediyordum..

Kendimi bulamıyordum, yüzümü bile tanııyordum artık aynalarda.. Ama ne garip, seni arıyordum delice. Bütün hatıraları karıştııyordum, bütün resimleri, bütün o sessizliğe bürünmüş hediyeleri, her şeyi..

Neredesin?..

Kemiklerimden kopuyordu etlerim, bu acı, bıraktığın yaraları süslüyordu yalnızca.. Yalnız olmak değildi mesele. Seni görmeyi öyle çok istiyordum ki. Ama bir yandan da korkuyordum. Korkuyordum çünkü bir başkasını görürsem yanında, dayanamam.. Hatta bırak yanında bir başkasını, seni bile görmeye dayanamam..

Kimseler duymasın, öyle çok seviyorum ki hâlâ, kalbim zaten seninle kalmıştı, gözlerimi hiç sorma!

Lanet olsun..

Her kadın sana benziyordu şu şehirde ve ben her şeyimle kördüğüm olmuştum yüzüne..
Bir su bardağında dahi, seni görmek de varmış kaderde..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Sus Bu Kez

Sus bu kez, susta ateşlere verme yüreğimi.
Yeter artık, bu kez, bu kez sen kes sesini.
Ben zaten suskundum, bende susarım.
Ama bu kez, sen sus, ne olursun konuşma,
Gözlerinde okuyorum nasılsa diyeceklerini.
Biliyorum, herşey, gözlerinde bitti..
(CMK)

Cem Kamalı

Süremeli Yârim

Ey benim süremeli yârim!
Bakışların gözlerine hapsediyor beni,
Kirpiklerin demirden bir kapı!
Yüzün al al,
Nefesin sıcak,
Aşk kaynıyor kalbinin ocağında!
Göz yaşlarıyla demliyorsun çayı,
Ellerinle durduruyorsun zamanı!
Çek kurtar beni yokluğunun zulmünden,
Bir nefes uzağımdasın,
Bitsin bu hasret,
Yoksa yüreğimizin belini kıracak!
(CMK)

Cem Kamalı

Şair'in Hikâyesi

Dedi ve sustu kadın.

Şair düşünmeye başladı. Çıkmaz sokaklarla dolu bir şehrin içinde gibiydi. Ve ne yana dönse, tinerciler, hırsızlar, katiller doldurmuştu sokakları.

Şair düşünmeye devam ediyordu. Bir an da amansız bir derde tabi olmuş, gönlünde ince bir sızı hissetmişti. Aklından binlerce kelime geçiyordu, ama hiçbirinin iki yakasını bir araya getirecek kadar güçlü değildi şu an.

Ve şair düşünmekten alamamıştı kendini bir ömür. Çünkü şairden geçip giden yalnızca zaman olmuştu. Saçına düşen akları, yüzündeki kırıksıklıkları ve tıpkı saçları gibi ağaran sakalları koca bir geçmişin hesabını ödemeye devam ediyordu..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Şehrimiz

Ellerimiz kaskatı kesildi, ayrılığı kalpten kalbe yaşıyoruz biz,
Aklımız farklı şehirlere gidiyor, farklı Ay'da uyuyoruz ikimiz.
Kimseye pay bırakmıyoruz, biz alıyoruz birbirimizin canını,
Bir rüzgâr esiyor saçlarından akıp, darmadağın oluyor şehrimiz..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Tarumar

Öyle soğuk bakıyorsun ki yüzüme,
Kalbimden sarkıtlar salınır oldu.
Buz tuttu gözümün ferî,
Her yanım duman oldu.
Oysa göklere uzanan bir ateş vardı içimizde,
Sen bir baktın yüzüme,
Bütün aşklarım tarumar oldu..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Terapi

Gözlerinden akıyor yorgunluğun, üzerinde tonlarca yük var.
Ne zaman gitse birileri senden, üzerine yağıyor tüm yağmurlar.
Yalnızlığı seyrediyorsun uzaktan, içini ürpertiyor.
Bir gökkuşağı beliriyor; siyah beyaz.
Öyle altın falan da yok sonunda, çocukluktu onlar.
Her "büyüyünce güzel olacak" yalanının ardına saklanan sırlar,
Büyüdüğünü hissettiğin gün kalbine dokunacaklar.
Korkacaksın gitmekten, kalanlar ölüyor hep.
Şimdiden tükeniyorsun belli,
Kaç sigara daha yanacak, kaç parça daha eksiltecek gitmeler yüreğini.
İşte gece, işte oda, şu da yalnızlığın,
Gir koynuna.
Kaç kere daha eksileceksin ömründen,
Kaç gece daha bulanacak gözlerin kana?
Kaç cümle daha havada kalacak?
Üçün beşin lafı değil ama,
Yüreğin kaç zaman daha kanayacak..?

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Unutmak Yalan

Yüzüme dokun şimdi,
Bir şarkı söyle bana ya da bir şiir yaz,
Ne söz var senden kalan ne de umut biraz.
Ayuçlarım kan terliyor, sudan hızlı akıyor zaman,
Unutmak mı diyordun bana, o da yalan..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Ustam

Bu akşam da yine aynı masadayım,
İçiyorum yokluğuna.
Acımı meze yaptım,
Bardaklara hüznümü kattım.
Her yudumda ağladım,
Her nefeste yandım.
Nefes almak haram oldu,
Ömrümü çaldın, beni benden aldın.
Getir ustam, bir kadeh daha koy önüme,
Beş on bardak yetmiyor.
Kafam güzel değilken ustam,
Dünya çirkinleşiyor.
Sızmazsam uyuyamam,
Sarhoş değilsem hayal bile kuramam.
Bir ömür çalındı hayallerimden,
Ölmezsem dayanamam,
Dayanamam be ustam, dayanamam..
(CMK)

Cem Kamalı

Utangaç

Kalbine dokundum, ürperdi bir an.
Gözlerini kaçırdı gözlerimden.
Dudakları gülümsüyordu, görüyordum.
O bunu bilmiyordu.
Kalp atışı hızlanmıştı.
Yüzü al al olmuştu.
Sonra döndü bana, gülümsemesi daha da belirgindi artık.
Kalbine koyduğum elimi tuttu, bastırdı kendine.
'Kalbim' dedi, 'sana emanet'.
Gülümsedim sonra, 'kalbinin' dedim, 'yüreğimin üstünde yeri var'..

Cem Kamalı

Var

Var ile yok,
Bugün var yarın yok.
Yine toplanıyor üzerimize bulut,
Tek solukta bitiverir umut.

Geçer gider zaman ırmaklar gibi,
Aldıkça acı verir insanın eksikliği.
Bugün var yarın yok bilirim,
Durmuyor dünyanın dümeni.

Hayaller başka hayatlar başka,
Girmiyor hiçbir şey yoluna.
Gözüm kulağım yalnızlığa kesildi,
İçim başka, dışım başka..

Cem Kamalı

Cem Kamalı

Varlığıma Yâr

Yârliğından değil,
Varlığından varlığım.
Varlığın olmasaydı,
Karınca kadar olurdu yârliğın.
Var olmasaydın yâr olmazdın,
İyi ki varsın,
Varlığıma yârsın..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Varlığın

Gözlerini kapat, ellerimi kalbine koyacağım,
Bir okyanus fırtınası esecek saçlarında,
Yaralarına merhem olacağım.
Dudaklarından dökülmek istiyorum,
Aşkın yanında adımları zikret,
Seni öyle çok seviyorum ki,
Varlığın dünyama nimet..
(CMK)

Cem Kamalı

Yağmur Tanesi

Bir yağmur oldum, gurbete düştüm,
Bu topraklar çok uzak,
Bu topraklar çok soğuk.
Oysa ben, en ılık damlaları getiriyordum,
En güzel aşklara yağıyordum.
Fırtınayı sürüklemiyordum peşimde,
Yıldırımlarım yoktu insanları ürküten,
Şimşeklerimde yoktu göğü yaran.
Bir çiğ tanesi masumluğunda güneşi bekliyordum,
İlk ışıklarıyla gözünü kamaştırıyordum insanların.
Ama beni durdurmadı; kendi toprağında kendi insanlarım.
Gurbete düştüm son yağmurları,
Haykırarak döküldü taneleri,
Fırtınalarım koptu,
Yıldırımlarım düştü tüm şehre,
Şimşekler yardı göğü,
Göğün her yanı delik testi,
Paramparça aşıklar,
Paramparça hepsinin gözleri.
Gurbete düşürdüler beni,
En sağanak zamanımda kovdular.
Oysa ben, yeşersin, bir fidanın bedeninde birleşsin istiyordum tüm aşklar.
Bir can havli tuttu ki içimi,
Beni de böyle harcadılar...
(CMK)

Cem Kamalı

Yağmur ve Rüzgâr

Elektrikler gidince, şehir kabusu dönüyor,
Ama sessizliği, çok güzel.
Rüzgâr var, sana benziyor,
Yağmur yağsa, durulacak bu fırtına,
Yağmur, sanki sana benziyor.
Rüzgâr ister mi ki, yağmur yağsın da,
Dursun her şey.
Her rüzgâr, durulmak ister,
Yoksa çok can yanacaktır, bilir.
Peki ya yağmurun canını yakarsa rüzgâr;
O hırs ve öfkeyle.
Derse ki;
"Sen yağsan da ben buradayım,
Dinmez tükenmez bazı şeyler".
Ve yanarsa yağmur,
Körüklerse Rüzgâr..
(CMK)

Cem Kamalı

Yaktım

Bu gün, bir şehri yaktım tam ortasından.
Seni seven yanını yaktım işte, beni unutan yanını..
İstanbul'u yaktım bu gün, Eminönü alevler içinde, Kadıköy çoktan kül oldu.
Gülhane'deki tüm çiçekler soldu,
Çamlıca'daki sevda ormanı yandı.
Ben yandım, içim yandı.
Seni seven yanımı yaktım,
İstanbul'u içime çıra yaptım.
Yaktım işte alabildiğine her şeyi,
İstasyonları, iskeleleri.
Yaktım şu koca şehri,
Hayallerimi koydum en dibe.
Sokaklarını geçtiğimiz semtler alevler içinde,
İçim alevler içinde.
Bir de sen aklıma gelince,
Bin kat daha artıyor yangın yüreğimde.
Elimde avcumda tek bir umut yok artık,
Seni yaktım içimde.
Kalbimden dumanlar yükseliyor gözlerimin semalarına,
Gözyaşlarıma karışıyor dumanla kokun.
Yağmur olup akıyorsun avuçlarıma,
Kırpiklerimden damlıyorsun,
Süzülüyorsun yanaklarıma.
Gecenin karanlığına karışıyorum,
Faili meçhul bir yangın bırakıyorum şehre.
Bu gece bu şehri sana terk ediyorum;
Elimde kırık bir şişe, bileklerimden boşanan kanlarla,
Gözyaşları içinde..
(CMK)

Cem Kamalı

Yalan

Boş boş sorular mı dersin bilmem, aklımdakilere,
Şimdi yine soruyorum kendi kendime,
Neydim ben, kimdim senin kalbinde?
Sevdaydın, desen, yersiz.
Aştın, desen, inanması güç.
Sen, bendin, desen.
Nasil inanır gönlüm sana,
Bunca acı, bunca dışlanmışlıklar içinde,
Nasil dayanırım bu yalana..
(CMK)

Cem Kamalı

Yalan Söyledim

Sessizlik..
Gecenin karanlığında bir yangınla gelen aydınlık..
Yüreğimi büken boşluğun..
Ellerimden akıyor içim..
Yalan yok..
Biraz da özledim..

Gelenler var..
Ayak sesleri..
Kulaklarımı tırmalayan yokluğunun sesleri..
Dar geliyor yerim..
Yalan yok..
Biraz da özledim..

Yıllar sürüyor uykuya dalmak..
Sırılsıklam bir yastıkta çıkarıyorum hasretini..
Alevden duvarlar geliyor üzerime..
Har oluyor içim..
Yalan söyledim..
Çok özledim..

Cem Kamalı

Yalnızlığım

Gözlerimden renksiz kanıyorum ayrılığı,
Bir dokunsan,
Çıldırarak yalnızlığım..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Yalnızlığın Dalgaları

İçim, kuytuda kalmış yalnızlar ülkesi,
Derinlerde bir yerde duruyor karanlığım.
İşte yine göründü ufuk çizgisi,
İlk yaprağı düşüyor yine sonbaharın.

Soğuk vurunca gözlerinden içeriye,
Bakışları mermi gibi oluyor insanın.
Soğuk iyidir diyorum, çekiyorum içime,
Dinç tutuyor kalbimi, bunca savaşın içinde.

Ağlıyorum işte halime,
Gurur da var serde, göstermeden kimseye.
Bir o yana savuruyor beni rüzgâr, bir bu yana,
Kalbimin falezlerini dövüyor;
Yalnızlığımın dalgaları içimde..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Yâr

Avuçlarım, bugün daha bir derinden kanar.
Sitemkar olmak neye yarar,
Ve neye yarar içime kapanmalarım.
Susmalarım, ağlamalarım.
Gelipte, içimi yiyip bitiren bir şey var.
Şimdi, onu bilsem neye yarar,
Bilmesem neye yarar.

Ve dar yollardan geçtim,
Sonu meçhul bir ufku seçtim,
Yürüdüm, bir yorgunluğun esaretindeyim.
Bugün, bir suskunluk var dilimde,
Söylemeyin! Yüzüm asık, bilirim.

Derin bir sancı yalnızlığım,
Yolumu kaybetmişçesine şaşkınım,
Gücüm bitercesine batkınım,
Yürümekten yorgun düşen dizlerimle,
Bitkinim, yılgınım.

Şimdi, içimde yine de bir umut var,
İçimi kemiren şeylerin hepsi, bu yalnızlıklar,
Gelipte, bir nebze olsun dindir bu yalnızlığımı, Yâr.
Sana, inan ki sana çok ihtiyacım var..

Cem Kamalı

Yâr Gider

Yâr gider, can eksilir.
Gün gelir, biter muktedir.
Yârsız can olmaz,
Umut tükenir, can tükenir..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Yazmak

Yazmak, ince bir hazırlık gerektiriyormuş,
Saygı ile selâmlamak lazımmış önce kelimeleri ve aklı.
Kalbini, görebileceğin ve rahat bir yere oturtup,
Düşüncelerini gözlerine bırakıp,
Biraz izlemek gerekiyormuş o kefene benzeyen kağıdı.
Kefenin cebi yok ama,
Kağıtların geniş bir kalbi varmış usta;
Ne kadar bekletirsen beklet,
Ne kadar anlatırsan anlat,
Hiç bıkmadan usanmadan,
Emrine amâde beklermiş şairi..

Cem Kamalı

Yerle Bir

Yerle bir oldu her Şey,
Sensizlik bir sel gibi vurdu,
Yüreğim afet bölgesi Şimdi..

Cem Kamalı

Yetim Babası

Gönlümde ağır bir yara kaldı,
Hasretin harı şimdiden çöktü üstüme.
Yokluğunun sisi sardı her yanıma,
Güzel günler görecektik seninle.

Kıymeti büyük, gülüşü içimde bir yara,
Böyle mi olmalıydı bizlere vedan?
İçimi kavurdu duyduğum şu selâ,
Ucuz bir sebep aldı seni bu diyardan.

Gittiğin yer buralardan iyidir, bilirim,
Hem öksüzün babası olmuştun hem de yetimin.
Gözünde yaş kaldı şimdi bıraktığın üç yetimin,
Bereketi bitti, çiçekleri soldu artık evinin..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Yine Sana Yazıyorum

Ellerim kurusun,
Yine sana yazıyorum her kelimeyi.
Acıta acıta parmaklarımı,
Yaka yaka içimi..
Yüreğimden volkanlar akıyor,
Çağlayarak dolanıyor her yerimde.
Ateşten bir nehirde yüzüyor gibiyim,
Ellerinden artan acı, yangını büyütüyor.

Ellerimden çekilsin kanım,
Yine sana adıyorum her cümleyi.
Yine sana aldaniyorum hece hece,
Ve yangınlar içinde sabaha kavuşmadan her gece,
Bin defa ölüyorum ateşi yaktığın yerde.
Yatağımda bir azap içinde,
Üzerine gidiyorum cehennemnin bile bile..

Cem Kamalı

Yokluğun

Geliyor gibisin karşıdan,
Gözümle görmesem inanmam.
Gönül gözüme mi vurdu yoksa hasretin?
Ya da yine mi kandırıyor beni hislerim?

Nasıl bahsetsem bilmiyorum acıdan,
Sevseydin koşmazdın bunca yalana.
Ben de yaşıyorum seni yokluğunda,
Söyle, ben de geliyor muyum hiç aklına?

Aklım sende tutuklu bir esir,
Hasretini alevler aldı, gönlümü titretir.
Bir sen yoksun, her şey tastamam,
Yokluğunda bereket geldi acılara..

- Cem Kamalı

Cem Kamalı

Yusuf Oldum

Ömür dediğin Allah'a emanet bir kuyu,
Yusuf oldum, siper oldum gözyaşlarına.
Kendimi saldım, yalanlarını körkütük yuttum,
Bir ömür değerdi salkım saçak dağılmış saçlarına..
(CMK)

Cem Kamalı

Yüzün Gözün Kan İçinde - Çaresizliğin Hikayesi

Kollarımda ölü hâlde yatıyorsun. Yüzün, gözün kan içinde. Boynuna, hatta göğüs kafesine kadar kan..

Kim parçaladı yüzünü, bileklerine kim sardı bu ipi, parmaklarını kim kırdı?

Kim yaktı canını, kim aldı canını, ne olur, söyle? ..

İçimi çıkarıp üzerine sermişler sanki, sen gittiğinde, aynı sana benziyordu içim. Ama kıyamıyorum hâlâ..

Ahım tutsa paramparça düşmezdin kollarıma, içini kemirirdi yalnız olduğum anlar. Ama yüzün, ama bileklerin, ama ellerin paramparça..

Konuş ne olur, kim yaptı bunu sana. Ölü bedenine melekler yağsın, dudakların tekrar canlansın, anlat bana her şeyi..

Her yerim senrevan içinde kan kırmızısı, avuçlarım kanla doldu. Güzelliğini almışlar yüzünden, gözlerinin ferini çalmışlar..

Konuş diyorum sana ama, bir konuşsan, korkudan değil, kahrımdan, üzüntüden, acıdan öleceğim. Yıllar oldu seni duymayalı, yakar kulaklarımı sesin, öldürür beni dudağının tek bir hareketi..

Konuş.. Ne pahasına olursa olsun.. Ne olursun.. Konuş..

Cem Kamalı

Ziyan Etme

Sen, oralarda kendini ziyan ediyorsun öyle.
Seni sevenlerden uzak tutuyorsun kendini.
Aldanma insanların yüzüne güldüğüne, zannetme ki hiç biri bürünmeyecektir bir dost rolüne.
Biliyorsun; sonu acı bu yolun.
Çekip giderken öylesine kolay gelir insana, bir ceketi atıp gitmek gibidir gitmeler.
Sonradan bastırır ayaz üzerine, üşürsün.
Kimin koluna atlasan, önce kendini ısıtır, sonra seni.
Yoktur öyle kolay bir sevgi.
Yapma, uzak tutma kendini bu diyardan.
İleride yalnızlığa doğru sürükleyecek seni bu nehir, ayırım var sanma, ayrımları geçmek üzeresin.
Dön geri gittiğin yoldan, orada sana göre bir sevda yok.
Sen ki, en büyük sevdaların kadını.
Ne işin var bu diyardan uzak, dön geri o yoldan, oralarda adım başı yalan, adam başı tuzak..
(CMK)

Cem Kamalı